

ISRAEL OG MENIGHETEN

Del 1

ISRAEL I EGYPT

Tale av Wm. Branham 25. mars 1953
Jeffersonville - Indiana - U.S.A.

(Begynnelsen mangler på lydbåndopptaket) ... og jeg har nok vært her flere ganger, en eller to timers tid, eller kanskje vært med på et møte.

Dette er første gangen jeg kommer tilbake (fra et annet sted på feltet) for å holde vekkelser; og vi begynner i kveld. En vekkelse består etter min mening ikke i å få med nye medlemmer. En vekkelse består ikke i en del omvendelser, selv om disse tingene følger med en vekkelse. Men en vekkelse er å fornye det som du allerede har - du blir bare fornyet.

Vi har en fin pastor her, broder Neville, som sitter her fremst. Han er bare litt hes i kveld p.g.a. en forkjølelse.

Jeg kommer nå til å hamre det riktig fast!

Når jeg var her (i begynnelsen), fungerte jeg både som pastor og sangleder. Jeg tok opp kollekten og betalte regningene; jeg var portner, jeg var snekker, jeg tok ut asken og jeg gjorde alt det forefallende arbeid.

Så arbeidet jeg som kommunearbeider ved siden av. Jeg virket her slik i 17 år.

Jeg skal si dere hvorfor jeg gjør det. Kanskje forsøker de lærde med flere av og til med vanskelige ord å få fram Bibelens uttrykk eller uttalelse. Men jeg er fornøyd med 'King James'(-oversettelsen). Den har til nå ridd av stormene lenger enn noen annen oversettelse, og jeg bare tror det slik. Og jeg tror at hele den Hellige Skrift lærer at hele det Gamle Testamente var en skygge av det som skulle komme. Derfor, hvis jeg går i retning mot en vegg, og min skygge er der framom meg, da gir den et bilde av hvordan jeg vil se ut når jeg kommer dit. Den vil vise om jeg er et firfotet dyr, en fugl, eller hva det nå er. Skyggen viser det. Og det G.T. var en skygge eller et bilde på det N.T. Hele det G.T. pekte på Golgata. Jeg tror at jeg ved den Hellige Ånds hjelp gjennom de kommende uker - hvor mange vet jeg ikke - kan bevise at hvert kapittel i det G.T. talte om Jesus Kristus, og alt ble oppfylt i Ham. Og vi er fullkomne i Ham. Hvor enkelt Gud har gjort det! I Kristus er vi fullkomne.

Mennesket har alltid forsøkt å frelse seg selv; og forsøkt å finne frelse ved å gjøre forskjellige ting, men det N.T. sier at det ikke er ved våre egne gjerninger, men "for av nåde er I frelst, ved tro" (Ef. 2,8). Det er det eneste som kan frelse deg: Nåde.

For en stund siden fikk jeg dere til å rekke opp hånden, da jeg ikke vet hvem som hører til her i Menigheten og hvem som ikke gjør det, og det var for å se hvor mange som var kristne. Det så ut som om ca. ni og nitti prosent av dem som er her i kveld er kristne. Og jeg håper at de andre nå også er det.

Første Mosebok er Bibelens sæd-kapittel. Den handler om begynnelsen. Ordet "Genesis" (greske benevnelse for 1. Mos.) betyr "Begynnelsen". Og i morgen kveld må vi gå til 2. Mosebok. Og ordet "Exodus" (greske benevnelse for 2. Mos.) betyr "Utgang". Israels barn gikk ut. I deres "exodus" gikk de ut av Egypt og inn i Løftets Land som Gud hadde gitt dem. For å få det korrekte bilde av datidens menighet (jødene), og for å bruke det som forbilde for i dag, må en gå tilbake i "sæd"(-kapitlet) for å komme derhen at vi kan se hvordan Menigheten er; når vi ser hvordan de var bosatt i Egypt, og hvordan Gud kalte dem ut.

Jeg er så glad for denne gamle bygningen i kveld. Den er virkelig som et fødested for meg. Den er ikke særlig utsmykket, det er ikke et eller annet gigantisk, men det er et Hjem, og jeg trives her. Jeg er glad for det.

Vi har gjort kjent at vi kanskje kommer til å holde fem kveldsmøter fram til søndagskveld. Og vi kommer til å undervise fra Skriftene. Selve undervisningen kommer bare til å dreie seg om Bibelen. Jeg har tenkt, om Herren vil, å tale i disse fem kveldene over (emnet): MENIGHETEN. I kveld, som er første kvelden, blir det ISRAEL I EGYPT. I morgen kveld, om Herren vil, blir det ISRAEL VED DET RØDE HAV; neste kveld: ISRAEL FORAN KOBBERSLANGEN, lørdagskveld: ISRAEL VED KADES BARNEA, og på søndagskveld følger vi dem over (grensen): ISRAEL I HJEMLANDET. Det er alt sammen bibelsk undervisning. Bring deres Bibel med, for vi kommer til å ta Skriftsted etter Skriftsted. Det er kommet inn mange bønnebegjær om å be for syke o.s.v., men jeg har prøvet å holde meg litt borte fra det. Jeg prøver å omstille mine tanker helt og holdent på bibelundervisning.

Jeg vet ikke hva Herren vil gjøre; vi venter på å bli kalt til å reise over havet. Jeg tror at dette er en fin tid (å reise på). Kanskje broder Neville føler seg bedre ved den tid (jeg reiser), så han kan muligens falle inn da og fortsette med disse oppbyggelsesmøtene. Jeg skulle ha likt om det kunne ha fortsatt i påsken. Jeg ville ha likt å ha et stort dåpsmøte her påskemorgen. Ville ikke det ha vært storartet? Da ville det ha vært den rette tid til å få døpt mange. Jeg tror at her er noen ungdommer som ønsker å bli døpt.

Mens jeg snakker om ungdommene - vi har noen få tilreisende her. Jeg tror ikke at jeg kjenner til hvem som bruker å komme her regelmessig og hvem som ikke gjør det. Jeg vet ganske enkelt ikke ... (Del av opptak mangler) ... 12. kapittel (av 1. Mos..) til å begynne med. Jeg kommer til å holde meg for det meste til det Gamle Testamente i kveld. Jeg er blitt beskyldt for å anvende for en stor del typologi ved Skriftstudiene - og jeg gjør det. Typologi er å bruke det Gamle Testamente som forbilde for det Nye Testamente.

Jeg skal si dere hvorfor jeg gjør det. Kanskje forsøker de lærde med flere av og til med vanskelige ord å få fram Bibelens uttrykk eller uttalelse. Men jeg er fornøyd med 'King James'(-oversettelsen). Den har til nå ridd av stormene lenger enn noen annen oversettelse, og jeg bare tror det slik. Og jeg tror at hele den Hellige Skrift lærer at hele det Gamle Testamente var en skygge av det som skulle komme. Derfor, hvis jeg går i retning mot en vegg, og min skygge er der framom meg, da gir den et bilde av hvordan jeg vil se ut når jeg kommer dit. Den vil vise om jeg er et firfotet dyr, en fugl, eller hva det nå er. Skyggen viser det. Og det G.T. var en skygge eller et bilde på det N.T. Hele det G.T. pekte på Golgata. Jeg tror at jeg ved den Hellige Ånds hjelp gjennom de kommende uker - hvor mange vet jeg ikke - kan bevise at hvert kapittel i det G.T. talte om Jesus Kristus, og alt ble oppfylt i Ham. Og vi er fullkomne i Ham. Hvor enkelt Gud har gjort det! I Kristus er vi fullkomne.

Mennesket har alltid forsøkt å frelse seg selv; og forsøkt å finne frelse ved å gjøre forskjellige ting, men det N.T. sier at det ikke er ved våre egne gjerninger, men "for av nåde er I frelst, ved tro" (Ef. 2,8). Det er det eneste som kan frelse deg: Nåde.

For en stund siden fikk jeg dere til å rekke opp hånden, da jeg ikke vet hvem som hører til her i Menigheten og hvem som ikke gjør det, og det var for å se hvor mange som var kristne. Det så ut som om ca. ni og nitti prosent av dem som er her i kveld er kristne. Og jeg håper at de andre nå også er det.

Første Mosebok er Bibelens sæd-kapittel. Den handler om begynnelsen. Ordet "Genesis" (greske benevnelse for 1. Mos.) betyr "Begynnelsen". Og i morgen kveld må vi gå til 2. Mosebok. Og ordet "Exodus" (greske benevnelse for 2. Mos.) betyr "Utgang". Israels barn gikk ut. I deres "exodus" gikk de ut av Egypt og inn i Løftets Land som Gud hadde gitt dem. For å få det korrekte bilde av datidens menighet (jødene), og for å bruke det som forbilde for i dag, må en gå tilbake i "sæd"(-kapitlet) for å komme derhen at vi kan se hvordan Menigheten er; når vi ser hvordan de var bosatt i Egypt, og hvordan Gud kalte dem ut.

Gjennom resten av uken skal vi gå rett inn i Skriftene, og i kveld vil vi bruke mange Bibelsteder ved undervisningen, om Herren vil. Det første vi ønsker å finne ut, er hvorfor ...

Det som jeg har funnet er mest utbredt blandt kristne over hele verden, er frykt.

De er alltid redde. Når en liten sykdom kommer på, blir de redde. Slik er det hos mange, og av og til undres jeg over det; og jeg har det på samme måten som dere. Men det jeg vil prøve å gjøre i kveld, og gjennom denne uken, er å drive denne frykten bort ved Guds Ord.

Nå kunne du nok komme til meg og si: "Vel, broder Branham, jeg tror 'slik' og jeg tror 'slik'..."

Det er bare på én måte at det kan bevises. Jeg kan ikke gå etter noen annens opplevelser, (eller) noens kirkerituale. Det fins bare et eneste sant bevis på hva det gjelder, og det er Guds Ord. Så, hvis Guds Ord taler om en bestemt ting, da er det for meg om å gjøre å tro at det er Sannheten.

Nylig kom det en ung predikant til meg. Han fortalte meg om en viss situasjon og sa at han hadde bedt over saken. Og så fortalte han om hvordan Gud hadde vist ham hva det var. Jeg så litt på ham og sa: "Broder, det er veldig fint. Jeg verdsetter det som Herren gjør for deg. Men la meg si deg noe - der er en motsetning."

- Vel, åpenbaringen kom fra Gud.

- Det kunde det ikke være, broder, fordi det strider mot Ordet.

Vi må bevise alt ved Skriften. Om noe er i motsetning til min tro, men Skriften sier det, da er Skriften rett og jeg tar feil. Skriften har alltid rett. Og den eneste måten du kan gjøre noe på er ved å gå inn i Skriften. Er ikke det sant? - Jeg liker å høre dere si Amen, når dere tror det. Amen betyr: Slik er det.

Det var til og med i dag at noen spurte meg om noe angående en person som har suksess i en bestemt virksomhet som de har. Vedkommende sa: "Å, broder Bill, Herren må sikkert være med der."

Jeg sa: "Det kan det ikke være."

- Men, de får jo sjeler frelst!

- Det kan ikke være slik, for det er i motsetning til Hans Ord. Det er ikke slik at Gud en gang sier noe og senere sier noe helt annet igjen. Han sier det samme hele tiden.

Gud kan ikke lyve. Gud er ufeilbar, og det er Hans Ord (også). For å være Gud må Han være suveren. Og det er Han.

- Vel, tror ikke du at Gud kunne gjøre noe her, selv om Ordet sier ... (det motsatte)?

- Nei. Bibelen sier at dersom noen tar noe bort eller legger noe til ordene i denne Bok, da skal Gud ta bort hans del som det er skrevet om i denne Bok.

Så, det er grunnen til at det alltid i alle ting må være i overensstemmelse med hva Guds Ord sier, og ikke etter opplevelser eller etter hva det likner. Det Nye Testamente - Paulus - sa: "Selv om vi eller en engel fra Himmelen skulle forkynne noe annet enn det som dere har hørt (fra oss), han være forbannet." Det er Gal. 1,8. Så, la oss derfor gå tilbake og ta fatt på begynnelsen og finne ut hvor sikkert dette Ord er. Og hold dette i tankene, og mens vi sanker til oss fra denne Bibelen, vil dere få se at tannhjulene i Guds maskineri går langsomt, men sikkert. Det kan se ut som om det er millioner mil borte, men det fortsetter hele tiden, og en av disse dager er det her, uansett.

Jeg skulle ønske vi hadde tid til å ta et seks- eller åtte måneders Bibelstudium her for å ta 1. Mosebok og bare holde oss til den. Jeg tror at vi innen tre eller fire ukers studium i 1. Mosebok ville ha sett hvordan dens tråder går gjennom hele Bibelen - hvert Ord. Jeg har selv studert 1. Mos. i to år og holder nå på å lese den for andre gangen, men jeg er bare kommet halvveis. For det tok flere uker bare å gå gjennom to eller tre vers. Og så finner en at i denne sæden ... Hvis du ønsker å vite hva det er for noe som vokser opp på marken, må du finne ut hva slag sæd som er inni der. Sæden produserer nøyaktig det den er. Den produserer etter sitt slag. Av mais blir det mais; av klinte blir det klinte, av hvete blir det hvete. Hva det enn er, så blir det nøyaktig etter sæden.

Og alle disse kultuser og ismer, og alle de tingene som reiser seg opp i dag, er ved Guds nåde beskrevet i 1. Mosebok hvor det hadde sin begynnelse - helt tilbake i tiden.

Det har bare fått et annet navn. Men bare legg merke til ånden som virket på den tid og hvordan den virker i dag, så ser dere at det er akkurat samme tingen. Og, venner, noe av det er frapperende! Det vil overraske dere å høre at noe av det fins i den høyeste geistlige kretsen.

Se bare på den ånd som trådte fram i Kain; hvordan den fortsatte gjennom Kam, gjennom Nimrod inn i Babylon; fra Babylon hele veien inntil Jesu første Komme. De var lærere og Bibel-studerende, men de kunne ikke oppdage Herren Jesus Kristus.

Så sto de der: Polerte, lærde menn; hellige menn. De var rettskafne, som kjente til Ordet, hver bokstav, hvor alt stod og hvordan alt stod skrevet; de kjente det utenat helt igjennom, hver (Skrift-)rull og det hele. De måtte være av en bestemt avstamning; en bestemt stamme, for å kunne bli prest.

Polerte, lærde seminar-studenter av i dag ville være foreldet hvis de ble stilt ved siden av dem. Men enda så kjente de ikke Jesus. Og da Jesus kom - de var jo hellige menn - sa Han: "Dere er av deres far, djevelen. Dere farer vill, fordi dere ikke kjenner Guds kraft og heller ikke Guds Ord" (Matt. 22,29).

Kan dere tenke dere til Herren Jesus Kristus kalle en hellig, rettskaffen lærd, en som studerer Bibelen, for en djevel? Men Han gjorde det. Og hvis dere vil gå tilbake (1. Mos.), vil dere se hvor det kom fra. Og vær på vakt, for det virker akkurat i dag med en forferdelig makt!

Å, det sømmer seg for deg, min broder, søster, å overveie det du lytter til, og undervurder aldri Satans forførende makt. Undervurder ham aldri. Han er så glatt som det bare går an. Antikrist-ånden er ikke kommunismen. Nei. Antikrist-ånden er så lik det ekte at det kunne ha forført de utvalgte om det var mulig. Jesus sa det i Matt. 24. (Antikrist) er en religiøs ånd. Kain og Abel var brødre. Kråka og duen satt på samme vaglen.

Esau og Jakob var også brødre. Jesus og Judas sto i samme Menigheten; En var Predikanten og den andre var kassereren. Alltid akkurat det som villeder: Løgneren som Satan fortalte Eva var nitti prosent sannhet. Nitti prosent var sant. Og løgneren som kan forkynnes ...! Jeg har hørt menn som omgikk avsnitt i Skriften, (fordi) det ville skade deres egen teologi. Men hvis én del i Bibelen er rett, da er den andre delen også rett; la oss da føye det sammen slik at det passer gjennom hele Bibelen.

Vi har ikke tid til å gå tilbake, men vi skal begynne med kirken i dens begynnelse.

Ordet 'kirke' betyr 'utkalt', eller 'det utkalte folk'. Og jeg tror at det må være noen gode mennesker i enhver konfesjonskirke som er under himmelen i dag. Og jeg tror at hvis Jesus skulle komme, vil det finnes en utkalt gruppe. Og jeg tror (også) at vi er langt borte fra Herrens Komme for så vidt angår kirken. Vi er ikke i den rette forfatning for Herrens Komme.

Vi kan ikke tro på helbredelse, for ikke å snakke om å bli rykket opp. Det er noe som må skje.

Hvis noen snakker om Opprykkelse, da sies det: "Hva er det du snakker om?" Noen mennesker - kirkemedlemmer, hvis du snakker om helbredelse ved bønn, da sier de: "Jeg tror ikke på slikt." De kan ikke se det. De sier: "Vel, jeg tror at de hypnotiserer folk."

Men hvordan kan en slik person bli med i Opprykkelsen? Hvordan kan han bli reist opp fra de døde når det ikke fins noe å bli oppreist fra (for ham)? Det fins ingenting der til å reise ham opp. For det er bare en 'gjør som en tror', noe som er forstandsmessig. Om du sier: "Jeg tror at Jesus Kristus er Guds Sønn", da er det fint, men, broder, hvis det ikke kommer fra hjertet, da er det bare forstandsmessig. Og det kan heller ikke komme fra hjertet før den Hellige Ånd bevitner det. Bibelen sier: "Ingen kan si; Jesus er Herre! uten i den Hellige Ånd." (1. Kor. 12,3) Du kan ikke si det av deg selv; det er den Hellige Ånd inni deg som må si det. Da Peter kom med sin bekjennelse, sa han: "Du er Messias, den levende Guds Sønn."

Og Jesus svarte og sa til ham: "Salig er du, Simon, Jonas' sønn! for kjød og blod har ikke åpenbaret dig det, men min Fader i himmelen. Og jeg sier dig at du er Peter; og på denne klippe vil jeg bygge min menighet, og dødsrikets porter skal ikke få makt over den."

Er ikke dette riktig? Så, dere ser hvor vi er. Nå trenger vi inn til kjernen; vi skal begynne nå.

I begynnelsen ropte Gud (fra Himmelen) og kalte Sitt folk ut. Og i kveld begynner vi i 1. Mos. 12:

"Og Herren sa til Abram: Dra bort fra ditt land og fra din slekt og fra din fars hus til det land som jeg vil vise dig! Og jeg vil gjøre dig til et stort folk; jeg vil velsigne dig og gjøre ditt navn stort, og du skal bli en velsignelse! Og jeg vil velsigne dem som velsigner dig, og den som forbanner dig, vil jeg forbanne; og i dig skal alle jordens slekter velsignes."

Abraham var kommet fra Babylon, sammen med sin far. Det var på sletten i landet Sinear (1.Mos. 11,2). Det var dit mange sjeler dro og hvor forvirringen fant sted. Abrahams far - hans foreldre - brakte Abraham og hans hustru og de andre av familien med til Sinear. Og i hele landet, iblant alle mennesker der, var det én mann som fant nåde for Gud. Og nå vil jeg gjerne at dere vil legge merke til at det er dette som er begynnelsen av kristendommen, av kirken. Legg også merke til at det ikke var p.g.a. at Abraham var en bra mann, men det var fordi Gud utvalgte Abraham. Det var ikke Abraham som valgte Gud, men det var Gud som utvalgte Abraham. Kan dere se det? Pass nå på: Slik som det var på den tid, slik er det nå; det er ikke du som velger Gud, men det er Gud som utvelger deg.

Dette (som nå følger) kan være nokså hardt, men jeg ønsker at dere vil legge merke til det. Straks etter valget, utvelgelsen, blir det en atskillelse fra alt annet; så snart Hans kall lyder. Han velger og kaller. Da, når Han kaller deg, skiller Han deg ut fra alt som henger fast ved deg. Dette beviser at det ikke dreier seg om noen denominasjon (organisert trosamfunn).

Det dreier seg ikke om to eller tre mennesker i sammen. Han venter at enhver kommer personlig! Amen. Det er en personlig sak, det er slik med en og enhver. Jeg er ikke frelst fordi min mor er frelst. Men det er fordi Gud utvalgte meg i Kristus. Jeg vil gjerne at dere kan se det. Det er ikke du som gjør valget, det er ikke ditt valg; dine mange bønner, eller da du bestemte deg for å begynne et nytt liv. Du hadde ingenting med det å gjøre. Det var Gud! Å, når du får se hva som er Sannheten!

Kanskje vil du si: "Mener du at jeg ikke omvendte meg til Herren?" Nei! Du hadde ingen mulighet til å vende deg til Herren. Hele din natur, hele din egenart var imot Gud. Det var Gud som kalte deg. Det har alltid vært slik (at Gud kaller menneskene).

Se bare på en synders natur, slik som i Edens Hage da mennesket syndet for første gang, og det skjulte seg. Det burde ha vært Adam som ropte på Gud, men Adam skjulte seg og Gud kalte på Adam. Ser dere det? Slik er en synders natur; han skjuler seg, løper bort, gjemmer seg bak noe. Men Gud kaller! Å, nåde, ufattelig nåde: Det er Gud som kaller.

Du sier kanskje: "Nå ja, dét var Adam og Eva." Det er det samme hele tiden, gjennom hele Bibelen. Jesus sa: "Ingen kan komme til Meg uten at Min Fader drager ham" (Joh. 6,44). Stemmer det? Nåvel, det sier Ordet. Og slik vil vi ha det, gjennom Ordet; da vet vi hvor vi står.

Hvor mange er her i kveld som er en kristen, som vet at du er en kristen fordi det er noe inni deg som sier deg at du er det? ... Ja, i orden. Vel, dere skulle være de lykkeligste mennesker i verden. Dere skulle bare enkelt tro det. Å, det er lettvent, ta Guds Ord på det!

Men før du ble en kristen, kalte Gud på deg. Det var ikke du som kalte på Gud, men Gud kalte på deg. Han kalte Abraham som vår alles far - i troen. Legg merke til at Han sa: 'Abraham'. Det er en utvelgelse. Jeg ønsker å framheve sterkt denne utvelgelsen, fordi det er Sannheten.

Du ble ikke en kristen p.g.a. et sammentreff av omstendigheter, for du ble en kristen før du kom på denne jord. Før du ble født, bestemte Gud deg til å bli en kristen; allerede før Edens Have, før jorden ble grunnfestet.

Du sier kanskje: "Å, er det sant, broder?" Det er Sannheten. Det skjedde før du visste om noe.

Det var en tid da du visste det, men nå er det mørklagt for dine tankeevner. Der var bare étt Menneske på jorden som visste om at Han hadde vært til før, og det var Jesus. Han sa: "Herliggjør du mig, Fader, hos dig selv med den herlighet jeg hadde hos dig før verden var til." Han var Gud inkarnert. Han kunne bevege Seg tilbake 'dit' og derfor kunne Han vite hvordan det var. Men våre tanker er mørklagt på dette punktet.

Men vi var bestemt til det, forutbestemt. Dere kjenner vel til hva det betyr å være forutbestemt? At noe er forutbestemt betyr at Gud så det forut. Amen.

Dette er ikke skummet melk. Jeg tror at dette forvirret dere; det er best at vi går gjennom det et øyeblikk. Slå opp i Efeserbrevet sammen med meg, i det første kapittel, og la oss lese litt, for jeg er redd for at dere ikke får tak i det og tror at jeg sier det av meg selv. Men det gjør jeg ikke. Hør bare godt etter. - Om en liten stund skal vi ta opp MENIGHETEN (emnet).

Paulus taler i Efeserbrevet i direkte til Menigheten, han går rett fram. Det er hva vi gjør her i kveld. Dette er ikke bestemt for spedbarn. Dette er for voksne - ikke for spedbarn. Jeg har en liten guttsom akkurat holder på å lære å gå. Han 'bump' - faller ned, så stabler han seg opp igjen ... og tror at han gjør det storartet. Jeg var en gang på samme stadiet, men nå er jeg en mann, og nå har jeg lagt av meg det barnslige. Nå må vi komme fram til den fullstendige Læren.

Jeg liker gode, gammeldagse jubelmøter, hvor vi klapper i hendene, roper og bare har det storartet. Store, herlige møter, med jubel og dans, for å si det slik.

Men, vent til tiden kommer hvor det skal vises hva vi har, og vi (kanskje) ikke vet hvor vi står.

La oss nå gå tilbake og finne det ut; la oss finne ut hva det er som får oss til å gjøre det (å fryde oss). La oss gå tilbake til fundamentet og se hvor vi står.

"Paulus, ved Guds vilje ... "

Hvor jeg liker dette! "Det var ikke noe seminar som sendte meg ut." Legg merke til hvem han retter det til:

" ... Kristi Jesu apostel - til de hellige i Efesus, som tror på Kristus Jesus:"

Legg merke til at han retter det direkte til - hvem? Ikke til synderen, ikke til spedbarn, men til de som er voksne.

"Nåde være med eder og fred fra Gud vår Fader og den Herre Jesus Kristus! Lovet være Gud og vår Herre Jesu Kristi Fader, han som har velsignet oss med all åndelig velsignelse i himmelen i Kristus,"

Å, ser dere hvem han retter dette til? Ikke til en del spedbarn, men til folk som er i Himmelen i Kristus (Eldre norsk bibelovers.: " ... i det himmelske i Kristus."), og som er blitt velsignet. Han sa (med andre ord): "Dere kjenner til en del; dere har lært noe, dere er frelste, og jeg ønsker å fortelle dere hvordan det hele er."

Å, jeg liker dette! Gjør ikke dere også? (Paulus sa:) "Jeg vil ha dere til å sette føttene oppe i Himlene en liten stund, istedenfor å være så jordbundet. Jeg ønsker å la dere få vite hvorfor (det hele er slik som det er). Jeg ønsker å gi dere en liten innsprøytning; en liten vekkelse, en liten stimulasjon." Amen.

Jeg liker stimulasjonen. Det liksom bygger deg opp, i særdeleshet når du vet at du kan si: Dette er "Så sier Herren!"

(Paulus sier:) "Nå ønsker jeg å tale til dere; dere som sitter i det himmelske i Kristus Jesus og er blitt velsignet med all åndelig velsignelse, idet Guds nådegaver manifesteres: helbredelsens gaver, profetier og alt som skjer. Dere er nå blitt voksne, og jeg ønsker å snakke til dere. Jeg retter dette til dere."

Amen. Her er det! Jeg håper at dette riktig må ...

Jeg vil la det synke riktig djupt ned, for det vil gjøre godt, kanskje det kan trenge rett inn i margen!

"liksom han utvalgte oss i ham ... "

Hvem gjorde det? - "Jeg hørte og da kom jeg"? Nei, du gjorde ikke det. Han utvalgte - fortid - oss - Menigheten - i Ham. Hvor lenge siden var det, Paulus? Forrige uken, eller da du holdt vekkelsermøter? Nei:

"før verdens grunnvoll ble lagt,"

Nå kan dere være helt oppe i skyene! Hva gjorde Han? Han utvalgte oss i Ham - Kristus - før verdens grunnvoll ble lagt.

Jeg ønsket at vi hadde litt tid til å slå opp i Jobs Bok 38, da Han sa (til Job):

"Nuvel, omgjord dine lender som en mann! Så vil jeg spørre dig, og du skal lære mig. Hvor var du da jeg grunnfestet jorden? Si frem hvis du vet det! Hvem fastsatte vel dens mål? Vet du det? Eller hvem spente målesnor ut over den? Hvor blev dens støtter rammet ned, eller hvem la dens hjørnestein, mens alle morgenstjerner jublet, og alle Guds sønner ropte av fryd?"

Og Paulus sier at Han utvalgte oss - Menigheten - i Ham før verdens grunnvoll ble lagt.

"forat vi skulle være hellige ..."

Dette er ikke vår egen hellighet. Du sier kanskje: "Vel, tror du på hellighet, broder Branham?" Helt sikkert. (D.v.s.) ikke min, men Hans hellighet. Min hellighet er ingenting; Hans er fullkommen.

"Vel", sier du kanskje, "tror du at man bare kan drikke, eller ... " Nei. Det har jeg aldri sagt. Se her: Et hvetekorn kan bare produsere hvetete, ikke klinte. Det har ikke noe begjær, det har ikke liv i seg til å produsere klinte. Og hvis vi er i Kristus Jesus ...

La deg bare ikke villedes; det er best at du undersøker dette nøye. Og nå kommer jeg til å såre deg litt - å stryke fjærene den vrangveien. Hvis du fortsetter med å si: "Min samvittighet plager meg ikke om jeg gjør

'slik' og den plager meg ikke om jeg gjør 'slik' ..." - (gjør) ting som er av verden - da er dette et sikkert bevis på at du fremdeles ikke er kommet til Kristus. Du er ikke blitt født på ny ennå. "Om noen elsker verden eller de ting som er i verden, da er kjærligheten til Gud ikke i ham" (1. Joh. 2,15).

Og om du slutter med å gjøre 'slik og slik' bare fordi du vet at du ikke burde gjøre det, da er det et tegn på at du fremdeles ikke er kommet på den rette veien. Men når dette dør i deg og denne naturen er forsvunnet, da er det kommet en annen Person inni deg; den Hellige Ånd som var i Kristus, og når Den er inni deg, fremstiller Den et liv som er Kristus-lik. Det er ikke noe som du gjør, men hva Han gjorde. Han gjorde valget før verdens grunnvoll ble lagt.

Noen sa: "Vel, jeg vet at jeg ble frelst, for jeg sluttet å røke."

Det var ikke derfor jeg ble frelst, det var ikke derfor at du ble frelst. Du ble frelst fordi Gud utvalgte deg før verdens grunnvoll ble lagt. Det er Skriften som lærer det. Amen. Nå begynner vi å bli klar over at det ikke er vi, men det er Han; det var Han som utvalgte oss.

Abraham kunne ikke si: "Pris skje Gud, jeg kom meg bort fra Babylons tårn, halleluja, derfor ble jeg frelst!" Da måtte Han ha frelst alle sammen, hvis det var av den grunn Han gjorde det. Men Han gjorde ikke det. Han utvalgte Abraham. Dette var selveste begynnelsen til vår frelse, som var gitt til menneskene: da Han kalte Abraham, utvalgte og forutbestemte ham og gav ham et løfte, og gjorde en pakt med ham og hans Ætt for alle tider. Legg merke til at da Han kalte Abraham ut, da kalte Han Abraham ut ved utvelgelse. Ikke p.g.a. Abraham, men fordi det var Hans vilje. Og Han kalte ham ut fra sitt folk, velsignet ham og sa til ham: "Jeg skal frelse deg." Og videre sa Han: "Men du skal fare til dine fedre i fred og bli begravet i en god alderdom" (1.Mos.15,15). Før han gjorde noe som gjorde ham fortjent til det, utvalgte Gud ham og sa til ham: "Ikke bare du men din ætt etter deg også."

Jeg vil la det synke riktig djupt ned, for det vil gjøre godt, kanskje det kan trenge rett inn i margin!

"liksom han utvalgte oss i ham ... "

Hvem gjorde det? - "Jeg hørte og da kom jeg"? Nei, du gjorde ikke det. Han utvalgte - fortid - oss - Menigheten - i Ham. Hvor lenge siden var det, Paulus? Forrige uken, eller da du holdt vekkelsermøter? Nei:

"før verdens grunnvoll ble lagt,"

Nå kan dere være helt oppe i skyene! Hva gjorde Han? Han utvalgte oss i Ham - Kristus - før verdens grunnvoll ble lagt.

Jeg ønsket at vi hadde litt tid til å slå opp i Jobs Bok 38, da Han sa (til Job):

"Nuvel, omgjord dine lender som en mann! Så vil jeg spørre dig, og du skal lære mig. Hvor var du da jeg grunnfestet jorden? Si frem hvis du vet det! Hvem fastsatte vel dens mål? Vet du det? Eller hvem spente målesnor ut over den? Hvor blev dens støtter rammet ned, eller hvem la dens hjørnestein, mens alle morgenstjerner jublet, og alle Guds sønner ropte av fryd?"

Og Paulus sier at Han utvalgte oss - Menigheten - i Ham før verdens grunnvoll ble lagt.

"forat vi skulle være hellige ..."

Dette er ikke vår egen hellighet. Du sier kanskje: "Vel, tror du på hellighet, broder Branham?" Helt sikkert. (D.v.s.) ikke min, men Hans hellighet. Min hellighet er ingenting; Hans er fullkommen.

"Vel", sier du kanskje, "tror du at man bare kan drikke, eller ... " Nei. Det har jeg aldri sagt. Se her: Et hvetekorn kan bare produsere hvete, ikke klinte. Det har ikke noe begjær, det har ikke liv i seg til å produsere klinte. Og hvis vi er i Kristus Jesus ...

La deg bare ikke villedde; det er best at du undersøker dette nøye. Og nå kommer jeg til å såre deg litt - å stryke fjærene den vrangveien. Hvis du fortsetter med å si: "Min samvittighet plager meg ikke om jeg gjør

'slik' og den plager meg ikke om jeg gjør 'slik' ..." - (gjør) ting som er av verden - da er dette et sikkert bevis på at du fremdeles ikke er kommet til Kristus. Du er ikke blitt født på ny ennå. "Om noen elsker verden eller de ting som er i verden, da er kjærligheten til Gud ikke i ham" (1. Joh. 2,15).

Og om du slutter med å gjøre 'slik og slik' bare fordi du vet at du ikke burde gjøre det, da er det et tegn på at du fremdeles ikke er kommet på den rette veien. Men når dette dør i deg og denne naturen er forsvunnet, da er det kommet en annen Person inni deg; den Hellige Ånd som var i Kristus, og når Den er inni deg, fremstiller Den et liv som er Kristus-lik. Det er ikke noe som du gjør, men hva Han gjorde. Han gjorde valget før verdens grunnvoll ble lagt.

Noen sa: "Vel, jeg vet at jeg ble frelst, for jeg sluttet å røke."

Det var ikke derfor jeg ble frelst, det var ikke derfor at du ble frelst. Du ble frelst fordi Gud utvalgte deg før verdens grunnvoll ble lagt. Det er Skriften som lærer det. Amen. Nå begynner vi å bli klar over at det ikke er vi, men det er Han; det var Han som utvalgte oss.

Abraham kunne ikke si: "Pris skje Gud, jeg kom meg bort fra Babylons tårn, halleluja, derfor ble jeg frelst!" Da måtte Han ha frelst alle sammen, hvis det var av den grunn Han gjorde det. Men Han gjorde ikke det. Han utvalgte Abraham. Dette var selveste begynnelsen til vår frelse, som var gitt til menneskene: da Han kalte Abraham, utvalgte og forutbestemte ham og gav ham et løfte, og gjorde en pakt med ham og hans Ætt for alle tider. Legg merke til at da Han kalte Abraham ut, da kalte Han Abraham ut ved utvelgelse. Ikke p.g.a. Abraham, men fordi det var Hans vilje. Og Han kalte ham ut fra sitt folk, velsignet ham og sa til ham: "Jeg skal frelse deg." Og videre sa Han: "Men du skal fare til dine fedre i fred og bli begravet i en god alderdom" (1.Mos.15,15). Før han gjorde noe som gjorde ham fortjent til det, utvalgte Gud ham og sa til ham: "Ikke bare du men din ætt etter deg også."

La oss nå lese litt videre (1. Mos. 12, 4-5):

"Så drog Abram bort som Herren hadde sagt til ham, og Lot drog med ham. Og Abram var fem og sytti år gammel da han drog ut fra Karan. Og Abram tok med sig Sarai, sin hustru, og Lot, sin brorsønn, og all deres eiendom ... "

Legg merke til at han gjorde akkurat det som Gud sa at han ikke skulle gjøre: Abraham tok sin far med seg og Lot, sin brorsønn. Men Han hadde aldri sagt til ham at han skulle ta pappaen sin med seg, men det gjorde han likevel. Og hver en Bibel-leser vet - bare les det i morgen i 1. Mosebok når dere har tid - at dette var hele tiden som en dråpe malurt i begeret, helt til den gamle mannen (Tarah) døde. Han var en snublesten langs hele veien, og det samme var Lot. Gud kalte ut Abraham, ikke Lot, og ikke hans pappa.

Du sier kanskje: "Hva med Sara da?" En mann og hans hustru er ett kjøtt, Efes. 5,31. Bibelen sier det. Han kalte på Abraham og sa at han skulle skille seg fra alt, og dra inn i et fremmed land med alt han hadde.

Se på det - en adskillelse! Å gå inn i et fremmed land som du ikke vet noen ting om, det er å være en kristen. Du skiller deg fra de tingene som er i verden, fordi Gud har kalt på deg. Du går til et annet land, for å bo blant andre mennesker som du ikke kjenner til, for å være en pilegrim. Amen! Når jeg tenker på det, da kan jeg nesten ikke holde meg selv nede! En pilegrim! En fremmed!

Kort tid før gamle Jakob døde, da han sto framfor Faraos, sa han: "Mine utlendighets år var så og så mange." Amen. Hvordan var det med ham? Han begynte å komme til seg selv. Den lille karen hadde ikke hatt det så bra (1. Mos. 47, 9). Han visste at han bare var en pilegrim her.

Vi er nå kommet ned til vers 8 (i 1. Mos. 12). Gud lovet Abraham at Han skulle frelse ham og hans ætt etter ham. Han gjorde pakten (med Abraham) uten betingelser. Gud gjorde ikke akkurat pakten fordi han var Abraham.

Han sa ikke: "Nå, Abraham, hvis du vil gjøre 'slik' og hvis du vil gjøre 'slik' ..." Men Han sa: "Abraham, Jeg har allerede gjort det. Det er ingenting du skal gjøre. Jeg har selv gjort det!" Amen. Å, når jeg tenker på det! Gud gjorde det selv uten å stille betingelser. Guds pakt er betingelsesløs!

Du kan si: "Vel, broder, jeg har sluttet å spise kjøtt. Jeg gjør ikke 'slik' ... (osv)."

Broder, det har ikke noen ting med det å gjøre. Det er ikke det at du enten spiser kjøtt eller ikke spiser kjøtt, holder sabbatsdager eller nymåner (Esek. 46,3), eller om du deltar i Bibel-studie på søndagen eller ... Du ble frelst uten betingelser!

Da sier du kanskje: "Broder Branham, hvis jeg er frelst, ære være Gud, da kan jeg gjøre det jeg vil." Ja. Men, hvis du er frelst, broder, da har du ingen attrå etter noe i verden. Og hele ditt hjerte er konsentrert på Dette; da kan du ikke holde deg borte fra Dette (Guds Ord). Men så lenge som der er noe som drar (til det som er i verden), da vet du at det fremdeles er noe som er galt.

Utvelgelse: Gud kalte ut Abraham og fortalte ham at Han skulle frelse ham uten betingelser.

La oss nå gå over til (Skriftstedet hvor det står om) da han fikk løftet litt senere; jeg vil gjerne ha dere til å slå opp i 1. Mos. 15,7 sammen med meg for bare et øyeblikk, og la oss lese her:

"Og han sa til ham: Jeg er Herren, som førte dig ut fra Ur i Kaldea for å gi dig dette land til eie. Da sa han: Herre, Herre, hvorav kan jeg vite at jeg skal eie det?"

Dette var etter at Abraham var kommet ut fra Ur i Kaldea, ut fra Sinear; han var skilt ut og gått ut derfra. Se på det: akkurat som kristne i dag - de er fremdeles på vandring.

"Da sa han til ham: Hent mig en treårgammel kvige og en treårgammel gjete og en treårgammel vær og en turteldue og en dueunge."

Jeg vil gjerne ha dere til å lese det videre i morgen, i tilfelle dere noterer disse versene. Jeg siterer dem bare nå for å spare tid. Jeg vil ikke holde for lenge på dere og ønsker at dere kommer tilbake i morgen kveld, slik at vi kan gå direkte inn i det. I kveld skal vi bare danne en bakgrunn.

Så tok han da kvigen, geita, væren, turtelduen og dueungen og la dem ut (vers 10), fuglene la han også der uten å skjære dem over. Så holdt han rovfuglene borte helt til solen gikk ned. Og Gud kom ned til Abraham for å stadfeste pakten: "Abraham, nå skal Jeg vise deg hva Jeg kommer til å gjøre."

Mange av dere var her i kirken da jeg for flere år siden lærte det samme. Ja, helt tilbake i 1949 lærte jeg det. I orden - 'hun' (en dame i salen) hadde notert det i Bibelen sin!

Se her. Han kom ned og viste Abraham hva Han kom til å gjøre. Det første Han gjorde var å få Abraham i søvn. "Du har ikke noen ting med det å gjøre, Abraham."

Til dem som prøver å frelse seg selv: Jeg har forstått at mange forlot Tabernaklet etter en slik undervisning, og vendte seg til kultuser osv. for å tro alt, alt mulig som en kan tro på. Noen av dem sluttet å spise kjøtt, og noen av dem holder sabbatsdager og nymåner og jeg tror at noen ofrer, og de gjør alt mulig etter at de i virkeligheten har nektet å akseptere Guds Ord.

Det beviser hva som var på innsiden. Paulus (Johannes) sa: "De er gått ut fra oss, men de var ikke av oss" (1.Joh. 2,19). Det er sant, slik er det. Den Hellige Ånd vil ta vare på Guds Ord. Når det kommer til en avgjørelse, da vil det vises at de tingene er feil.

Gud lot Abraham få sove; Han sa: "Jeg skal la deg få se hvordan Jeg kommer til å holde Min pakt."

Det at Abraham falt i søvn, var for å vise at døden kommer til enhver skapning.

Så før det en rykende ovn fram for ham, og en rykende ovn representerte helvete - at enhver synder fortjente å gå til helvete. Og bakom den, ved offerdyrene, før et lite, hvitt Lys, som beveget seg mellom kjøttstykkene. Pakten!

Hvis dere vil legge merke til det, så er det på mange måter folk gjør en pakt. Hvordan gjør vi en pakt i dag? Vi sier: "Gi meg hånden på det!" Det er en overenskomst, en pakt. Ikke sant? Vet dere hvordan de gjør det i China? De kaster litt salt på hverandre.

Så, overenskomster blir sluttet på forskjellig vis, alt etter folkenes skikk og bruk. Den orientalske skikken gikk ut på at de slaktet et dyr, og så stilte de seg mellom kjøttstykkene og skrev overenskomsten. Deretter ble denne overenskomsten revet i to over det døde dyret. Så svor de en ed: "Må det bli med den som bryter pakten, som med dette døde dyret." Og så fikk hver sin part. Når de så kom tilbake senere, måtte disse to halvdelene av overenskomsten passe nøyaktig sammen.

Hvor vidunderlig. Gud gjorde en pakt, og viste forut at "Så sverget Jeg ved meg selv at Jeg vil gjøre det, i din Ætt skal Jeg velsigne alle folkene." - Bare les det (1. Mos. 22, 16-18) - "Jeg skal velsigne hedningene, Jeg skal velsigne den svarte mann, den gule mann, den hvite mann. Jeg skal velsigne enhver i din Ætt, for av deg skal det gå fram konger og fyrster."

- Hvordan kommer Du til å gjøre det, Herre?

- Jeg skal vise deg hvordan.

Så viste Han ham hva disse kjøttstykkene, som lå der på denne høyden, representerte. Og hver og en her inne som har studert Bibelen, vet at alle disse dyr var rene og representerte hver for seg Jesus Kristus som Offer. Han var framstilt ved væren; Han var framstilt ved kvigen, som også rensesvannet, som ble brukt til renselse (på den tid - 4. Mos. 19,9), ble laget av.

I dag har vi vannbadet i Ordet som renses oss fra synd, gjennom Ordet - ved troen.

Og dueungen og turtelduen pekte hen til helbredelse - alt sammen var det i Kristus. Her viste Gud Abraham hva Han kom til å gjøre: at Han gjennom Isaks Ætt skulle bringe fram Sin egen elskede Sønn, Kristus, som skulle bli drept, hengende mellom himlene og jorden, da solen ble formørket og da det ble mørke over hele landet, og da ble Han 'delt' over: Gud tok Hans sjel og skrev en pakt med all jordens slekter.

Da det kostelige, ubesmittede Blodet fra den Allmechtige Gud dryppet fra Immanuels årer, dro Han sjelen ut av Ham. Han sa: "Min Gud, min Gud, hvorfor har Du forlatt Meg?" Hans ansikt var bedekt med bespottelses-spytt; en gruffull bespottelseskrone var dradd ned over pannen Hans, naglene som var drevet i Ham var romerske spiker; ryggen Hans var opprevet så ribbene Hans viste igjennom. Slik hang Han der på korset, og ropte da Han døde en synders død, og hele verdens synd var lagt på Ham. Og der rev Gud Hans side opp og dro sjelen ut av Ham, da Han ropte; "I Dine hender overgir Jeg min Ånd." Så bøyde Han Sitt hode. Jorden rystet og gulpet opp klipper. Der er Han! Dette er Guds pakt! Dette er oppfyllelsen av den.

Mellom fallende stener og skyer som mørkner,
Bøyde min Frelser Sitt hode og døde;
Forhenget åpnet seg og åpenbarte veien
Til Himlenes gleder og den endeløse Dag!

Å, Golgate, å, Golgata, hvor Jesus blødde og døde for meg!

Han tok Sin egen Sønn's sjel, gjorde en pakt, og la Hans legeme ned i jorden. Der lå det i 3 dager og netter. Det sto opp igjen! "For det var ikke mulig at Min Hellige skulle se tilintetgjørelse, heller ikke vil Jeg forlate Hans sjel i dødsriket" (Ap.gj.2,24-27). Og Hans sjel var Hans Ånd som fór ned til dødsriket. Og Gud bøyde Seg ned og tok opp Hans Legeme og gav Ham Liv. Og Han tok Jesu Legeme og satte det ved Sin høyere hånd i Herlighet, og så sendte Han den Hellige Ånd tilbake som en Pakt.

Slik er det! Broder, ta bare ikke feil i det. Uten Dåpen i den Hellige Ånd er du fortapt. Det er den eneste ... (veien); da behøver du ikke å gjøre deg sorger over hvordan du skal komme til Himmelen. Men hvis det ikke finnes noe overnaturlig 'her' (hjertet), da kan dørene ikke åpne seg, selv om du gikk dit og stanger ditt hode imot dem. Men hvis Guds Ånd er inni 'her' (hjertet), da vil Guds Ånd som er 'der' (Himmelen) løfte dørene av hengslene! Det må finnes 'her' før det kan åpnes 'der'.

Det stemmer. Du er allerede dømt ved det du mener om Jesus Kristus.

Her kommer Han, med torner, opprevet og sunderslitt. Sjelen Hans gikk til Gud. Gud velsignet Ham. Så vendte Hans sjel tilbake; den kommer i form av Dåpen i den Hellige Ånd i enhver troende for å helliggjøre ham, å rense tankelivet og å rense hjertet. Så blir en del av den Hellige Ånd etterlatt 'her' og en del 'der'. Og når den Hellige Ånd er blitt delt ut, da vil den samme Hellige Ånd som brakte Jesu legeme ut av graven, rykkes opp. Og denne pakten må stemme overens: Han ble slått og gav Sitt legeme, så gikk Han til Gud og Ånden kom tilbake til jorden; da må din Ånd være den samme slags Ånd, ellers vil 'det ikke passe sammen' (begge delene av Pakten). Amen. Ganske visst! Ikke fordi du gjør noe selv, men fordi noe - Guds kjærlighet - er blitt utøst i din sjel og har revet hver jordisk avgud ut av den. Slik er det.

Og (da) er det noe inni oss, som roper ut etter Gud; det er din sjel i deg som roper til den Himmelske Far. Slik er det. Det gir deg tro, og du blir Abrahams Ætt. Du tror Guds løfte på samme vis som Abraham. Om enn det drøyer, så tror du fremdeles. Trofast! Abraham tvilte ikke på Guds løfte i vantro, men blev sterk i sin tro, idet han gav Gud æren (Rom. 4,20).

Så har du vanskelig for å være frelst fra den ene vekelse til den neste; og så kaller du deg for Abrahams Ætt? Det er bedre at du overveier det først. Døm bare ikke feil. Stå fast ved Ordet.

Abraham tvilte ikke på Guds løfte i vantro. Da Gud sa til ham at Han ville gi ham en sønn, ventet han i 25 år, og ble sterkere hele tiden. Han vokste i nåde og kunnskap om Herren. Amen (2. Pet. 2,18). - Jeg hadde ikke tenkt å preke, men det bare begynte å preke inni meg!

Gud kaller og utvelger. Dere kan likegodt bare bli klar over det at det fins folk som aldri blir frelst. Det fins mennesker som aldri kommer til å bli frelst, uansett hva de gjør. Og dere vet det. Det fins folk som er forutbestemt til å være fortapt.

Og det fins mennesker som er forutbestemt til å være frelst. Alle de som er forutbestemt til frelse, blir frelst, uansett omstendigheter (Rom. 8,28-30). - Dette slo ikke noe særlig til. Det ser ut som om dere ikke får tak i det. La oss da se etter hva Gud har sagt. La oss først slå opp i det Nye Testamentet; gi meg Rom. 9 et øyeblikk, og da skal vi se om det stemmer eller ei. Vi får se om Gud har sagt at noen skulle gå fortaapt og noen ikke. - Liker dere Guds Ord? La oss da se hva Det sier. Hør godt etter. Bare ta dere tid, og ikke ha det travelt. Legg nå merke til Rom. 9; her taler Paulus. Det er det Nye Testamentet; jeg kunne vise dere mange steder i det Gamle Testamente. Og dere som noterer Skriftstedene, kan også ta Juda 4 "For nogen mennesker har sneket sig inn, som denne dom allerede for lenge siden er opskrevet for: ugudelige, som forvender vår Guds nådetil skamløshet og nekter vår eneste hersker og herre, Jesus Kristus." Som farer frem etter sine verdslige lyster. Også i Timoteus står det: "Som Jannes og Jambres stod Moses imot, således står også disse sannheten imot, mennesker som er fordervet i sitt sinn og uduelige i troen" (2. Tim. 3,8).

Gud sa at de kom til å være her, og de er her! Bare se på de falske sakene. Bare gå til pinsebevegelsens menigheter, metodistenes, baptistenes, og hvor enn du går, så ser du mennesker som etterligner Det; folk som gjør som de er ... (døpt med den Hellige Ånd): "Vel, pris skje Gud, Halleluja! ..."

En dag var det en kvinne som sa: "Jeg har 10 barn, men, pris skje Gud, Herren har kalt meg til å forkynne Evangeliet. Halleluja, jeg skal gå ut, jeg skal gjøre det."

Gud gjorde ikke noe slikt. Han har aldri gjort det og Han kommer aldri til å gjøre det, fordi Han har sagt at Han ikke vil det.

Men, å, hun trodde det!

Gud gav henne 10 barn å fostre opp, og det er hva hun skulle gjøre. Men saken er den at de arbeider seg selv opp under begeistringens innflytelse. Så sier de: "Jeg trenger ingen til å lære meg. Pris skje Gud, jeg har fått den Hellige Ånd."

Så tok den Hellige Ånd feil, da Den sa at: 'Gud satte noen i menigheten ... lærere'?

Gud innsetter dem i Menigheten som lærere. Det avgjør saken. Hvorfor satte Han lærere inn, hvis den Hellige Ånd skal gjøre all undervisning? (1. Kor. 12,28)

Det folk trenger er å få sine hjerner døpt - foruten deres vann(-dåp). Det er sant. Unskyld dette skarpe uttrykket, men jeg vil gjerne la dette trenge riktig gjennom. Vi ønsker en oppvekkelse, og, broder, da må det virkelig oppvekkes. Før du kan gjøre det, (få en oppvekkelse), må du få sparket Satan vekk. Bare ikke krangle med ham, men innta din stilling og hold på den. Jeg måtte slåss med ham overalt i verden; og enhver kristen som noen gang har stått for Gud, måtte slåss med ham. Men hvis du vet hva du står på - at det er Sannheten, da er det "Så sier Herren"; da kan du stå fast.

Du vil si: "Ère være Gud; jeg ble frelst fordi jeg sluttet å drikke; (eller) Lovet være Gud, der gikk en gysing nedover ryggen min; et fremfarende, veldig var traff meg i ansiktet. Tror du det, broder Branham?"

Jovisst. Men jeg ville først vite hvor dette fremfarende, veldigte været kom fra. Det er sant. Denne gysingen er i orden; men jeg er ikke frelst fordi jeg hadde en gysing, og heller ikke fordi jeg følte et fremfarende, veldigt var.

- Tror du ikke på det da, broder? (vil du spørre). Ja, det gjør jeg. Men vent litt, la oss få noen bevis (fra Skriften). Djevelen har en del etterligninger av det slaget.

Jeg er frelst fordi jeg oppfylte Guds betingelser. Han kalte meg, og jeg visste at Han kalte meg. Jeg tok imot Ham på Hans Ord, og derfor kan jeg si til Satan: "Så Sier Herren!"

Da Jesus var her på jorden, var Han Gud; Han var Immanuel. Gud var i Kristus og forlikte verden med Seg selv (2. Kor.5,19). Han brukte ikke noen av Sine store gaver da Han møtte Satan. Han sa: "Det står skrevet: Mennesket lever ikke av brød alene. - Det står skrevet: Du skal ikke friste Herren din Gud."

Han seiret over ham. Det er poenget: å kjenne Skriften. Satan kjenner Den også, men du må kjenne til hvordan du skal anvende Guds Ord riktig. Gi akt og hør. Her taler Paulus. Hvor mange av dere ville motta Paulus sin lære? Han sa: "Om en Engel lærer noe annet, han være forbannet."

(Rom. 9):

"Jeg sier sannhet i Kristus, jeg lyver ikke, min samvittighet vidner med mig i den Hellige Ånd,"

Lytt til Paulus, som var sikker i sin sak og som framstilte det slik at du absolutt vet det.

"at jeg har en stor sorg og en uavlatelig gremmelse i mitt hjerte. For jeg vilde ønske at jeg selv var forbannet bort fra Kristus for mine brødre, mine frender etter kjødet,"

Dere har hørt at det er blitt sagt: "Å, alle jøder er Guds utvalgte folk."

Dette stemmer ikke. Jødene er ikke Guds utvalgte folk. De er ikke det. Bare hør etter om ikke Paulus sa det samme, og han var en jøde selv.

Abraham hadde åtte sønner, det kjenner dere til, gjør ikke dere? og de var alle Abrahams ætt. De var alle Abrahams ætt, men: "I Isak skal det nevnes deg en ætt." Ikke i resten av dem; ikke i Ismael, og ikke i de andre seks sønner som Abraham hadde med sin tredje kone.

Nei: "I Isak skal det nevnes deg en ætt." Vent, jeg tror at det står her i samme kapitlet.

"de som er israelitter, de som barnekåret og herligheten og paktene og lovgivningen og gudstjenesten og løftene tilhører,"

Her taler han om Israel; legg nå merke til hva han sier:

"de som fedrene tilhører, og som Kristus er kommet fra etter kjødet, han som er Gud over alle ting, velsignet i evighet. Amen. Dog ikke som om Guds ord har slått feil. For ikke alle som er av Israels ætt, er derfor Israel;"

Stemmer det? Da hører ikke alle jødene til Israel. De gjør ikke det. Legg merke til:

"heller ikke er alle, fordi de er Abrahams ætt, ..."

Dette gjør dem ikke til israelitter. Pass nå på. "Hva er det du fremstiller, broder Branham?" Jeg fremstiller Menigheten. Ikke alle som bekjenner Kristus er kristne. Ikke alle er kristne som går på møte. Løftet tilhørte ikke alle av Abrahams ætt. Men det var en utvelgelse; det var løftet. Og løftet var blitt forutsagt til Abraham. Og Guds utvalgte, de ble forutbestemt før jorden ble grunnfestet. Ser dere det? Legg merke til:

"Heller ikke er alle, fordi de er Abrahams ætt, derfor hans barn; men: I Isak skal det nevnes dig en ætt,"

Ikke i resten av jødene, men i Isak. Gjennom Isak kom Kristus. Det var Abrahams Ætt: Kristus. Og først og fremst var Abrahams Ætt ikke det som kom gjennom sex, men det var hans tro som Gud anerkjente. Og det er troen i oss på Kristi død, begravelse og oppstandelse som gjør oss til Abrahams Ætt.

Og Abraham ble omskåret som et segl på hans troslofte. Det fikk han ikke da han var omskåret, men han fikk løftet før han ble omskåret. Er dette riktig, eldste? (En broder sier: Amen.) Hvor er broder ..., den andre predikanten; jeg så ham sitte her - jeg regner med at han holder på med opptak.

Han (Abraham) fikk løftet før han var blitt omskåret. Romerbrevet 4 kan fortelle dere det. Han fikk løftet først. Deretter ble omskjærelsen gitt ham som et segl på hans lydighet i troen.

Det er grunnen til det som Billy Graham, Charles Fuller, Billings og de alle snakker om; og likeså baptistbrødrene. Jeg fortalte det til mange, Rufus Mosley og hele gruppen. Han sa: "Vel, vi fikk tjuetusen som omvendte på to uker. Men senere kunne de ikke finne tjue igjen." Da svarte jeg: "De var ikke blitt omvendt."

- Å, de mottok Kristus som sin personlige Frelser.
- Fremdeles er ikke det det samme som å bli omvendt.

Det stemmer. Du er ikke omvendt så lenge du ikke.... Å bli omvendt vil si det samme som å bli forvandlet.

Peter hadde trodd på Herren; han var blitt døpt, det var gitt ham kraft til å helbrede de syke, kaste ut djevler og oppreise de døde. Og kvelden før korsfestelsen sa Jesus til ham: "... og når du engang omvender deg, da styrk dine brødre!" (Luk. 22,22). Stemmer det? Da var han både frelst og helliget, men ikke blitt omvendt. Dette er Skriften.

"Å, var han helliget?"

Ja, helt sikkert! Joh. 17,17: "Hellige dem i sannheten! ditt ord er sannhet."

Tror dere at Han ville ha fylt et uverdigg kar med denne Ånd? - De gikk ut og drev ut djevler; de kom tilbake og priste Gud. De vendte tilbake og frydet seg, priste Gud og sa: "Til og med djevlene er oss lydige."

Men, vent litt her! I Luk. 10 sa Han: "... dog, gled eder ikke over dette at åndene er eder lydige, men gled eder over at eders navn er opskrevet i himmelen!" Stemmer det? Jeg ville bare få dere til å komme til ro et øyeblikk....

Og Judas var i lag med dem. Er det riktig? Han priste Gud og frydet seg også! Og han fulgte med menigheten hele veien, helt til det gikk mot pinsefesten. Men da det nærmet seg pinse - da de skulle motta dåpen i den Hellige Ånd - nektet han å ta imot Den og forrådde Jesus. Og det var antikristen. Den ånd kommer også i dag og underviser om rettferdiggjørelse ved tro, og alt, og den følger med hele veien til det kommer til dåpen i den Hellige Ånd, og da viser den flagget. Det stemmer akkurat.

Bare se på de ti jomfruene som gikk ut. De var alle jomfruer. Men fem av dem var dårlige, og fem hadde olje på lampene sine. Hva er olje for noe? - Den Hellige Ånd. Det stemmer. De var jomfruer alle sammen; de levde et fint, rent liv.

Så vil du si: "Vel, broder, jeg går ikke på dans, jeg går ikke på kino."

Men det er bare den moralske side - hvis ikke noe overnaturlig har skjedd! Ikke fordi du priste Gud, ikke fordi du talte i tunger, ikke fordi du hoppet opp og ned, ikke fordi du gjorde 'dette', men når noe overnaturlig har skjedd inni 'her' (hjertet) som forvandlet deg ... Da er du forseglet i Gud.

Da er du forankret. Det stemmer.

"Vel, tror du ikke da?" (,sier du).

Jeg tror på dette med å juble og alle disse tingene, men det er ikke svaret.

Metodistene trodde at de hadde det da de jublet, men de fant ut at de tok feil; en hel del av dem jublet uten at de hadde det. Så kom pinsevekkelsen; de talte i tunger og de sa: "Vi har det", men de fant ut at de tok feil. Mange av dem talte i tunger og hadde ingenting. "Om jeg taler med menneskers og Englers tunger, men ikke har kjærlighet, da er jeg intet."

De hadde det ikke. Det stemmer. Og det er grunnen til at hele verden ble forført og at de gjorde alle de andre tingene.

Men dette er ikke svaret. Det er ikke en eller annen kjødelig demonstrasjon eller sinnsbevegelse (som betyr noe), men noe som har skjedd 'her inne' som har forandret hele din oppfatning og som har forvandlet hele din natur. Du er blitt omvendt; det har du ikke gjort av deg selv, men Kristus kom inn i deg og omvendte deg. Din egen natur er død, det gamle mennesket, og du er blitt født påny, du er blitt et nytt menneske. Amen!

Si meg, det går sent med meg her, gjør det ikke? Rop til meg om en stund, brødre, hvis jeg blir for langtrukket. Jeg må komme fram til Israels barn om et lite øyeblikk, men jeg ønsker å vise dere at det er Guds sak å gjøre alle disse tingene. Er dere fremdeles glad i meg? Fint. Bare fortsett å be for meg.

"heller ikke er alle, fordi de er Abrahams ætt, derfor hans barn; men: I Isak skal det nevnes dig en ætt, det er: ikke kjødets barn er Guds barn, men løftets barn regnes til ætten;"

Løftets barn. Hva slags løfte? Det som Gud lovet før jorden ble grunnfestet. Og Han sa til dem: "Dette er Ætten. (D.v.s.) ikke fordi du sluttet med det ene og det andre, og sluttet med å lyve, sluttet med å stjele. Det er ikke annet enn en moralsk oppførsel; enhver god borger vil gjøre slik. Men du kan ikke kalle deg selv en kristen av den grunn, før det har skjedd noe i hjertet, før du er fornyet, og noe har skjedd inni deg.

"for et løftes ord er dette: Ved denne tid vil jeg komme, og da skal Sara ha en sønn. Og ikke bare dette; men så var det også med Rebekka, hun som var fruktsommelig ved én, Isak, vår far."

Ta på jakka og ha hjelmen ferdig! Dette vil snu dere rundt:

"For da de ennu var ufødte" - Dette er Esau og Jakob - "og ennu ikke hadde gjort hverken godt eller ondt - forat Guds råd etter hans utvelgelse skulle stå ved makt,"

Før Esau og Jakob var født; før de visste hva som var rett eller galt ... :

"ikke ved gjerninger men ved ham som kaller - "

Hva? Jeg trodde at en blir frelst når en slutter å spise kjøtt? - Du har ingenting med det å gjøre! Hvis du er frelst, da har Gud kalt deg før jorden ble grunnfettet og frelste deg. Er dette riktig?

"da blev det sagt til henne: Den eldste skal tjene den yngste; som skrevet er: Jakob elsket jeg, men Esau hatet jeg."

Før ett av barna var blitt født, sa Gud: "Jeg elsker den ene og hater den andre." Er dette Guds Ord? Jeg er ikke ansvarlig for det. Jeg har bare med å forkynne det. - Utvelgelse er ikke noe som du skulle gjøre, men det er hva Gud har gjort. Gud gjorde det i Kristus før verden ble grunnlagt. "Alle de som Faderen har gitt Meg, vil komme til Meg." Halleluja! Å! ... Unnskyld meg, jeg er ikke overspent, men jeg er glad. "Alle de som Faderen gir meg, kommer til meg, og den som kommer til meg, vil jeg ingenlunde støte ut" (Joh. 6,37). "Den som eter mitt kjød og drikker mitt blod" - verdig, etter at han har mottatt Ånden - "har evig liv, og jeg skal opreise ham på den ytterste dag."

Hva er dere redde for? Gud har gitt løftet, betingelsesløst. Denne Guds kjærlighetsklokke ringer inn i ditt hjerte, og du vet at du har gått over fra døden til Livet, du elsker alle, og hele verden er blitt annerledes for deg, og det er forankret inni ditt hjerte,

Ingenting kan rokke deg. Bare fryd deg og gå videre. Ære være Gud! La ingenting få snu deg den gale veien. Å, du kan muligens fjerne deg og bli kald og du kan bli rystet litt, men denne Guds Sød vil fortsatt være trofast. Bibelen sier at om vi er troløse, så er ikke Han det. Han er trofast og Han vil alltid være det.

La oss lese videre:

"Hvad skal vi da si? er der vel urettferdighet hos Gud? Langt derifra! for til Moses sier han: Jeg vil miskunne mig over den som jeg miskunner mig over, og ynkes over den som jeg ynkes over. Så står det da ikke til den som vil,"

Du sier: "Pris skje Gud, halleluja, jeg kommer til å bli frelst før jeg dør."

Gjør du? Gud har noe Han skulle ha sagt også.

"heller ikke til den som løper, men til Gud, som gjør miskunnhet."

Det er ikke til den som løper eller den som vil, men det er Gud som viser miskunnhet. Det er Guds valg. Han gjør hva Han vil.

Følg nå med enda litt til. Jeg har skrevet så mye over det her med rødt at jeg nesten ikke greier å se det (teksten); jeg har lest dette så ofte. I morgen skal jeg ta min andre Bibel med meg.

"For Skriften sier til Farao: Just til dette opreiste jeg dig at jeg kunne vise min makt på dig, og at mitt navn kunde bli kunngjort over all jorden."

Gud reiste opp Farao og forherdet hjertet hans med dette formål. Gud reiste opp Judas Iskariot; han ble født som fortapelsens sønn. Stemmer det? Før Esau og Jakob ble født, fortalte Gud til deres mor hva som ville komme til å skje, at Han hatet den ene og elsket den andre. Stemmer det? Så er det Gud som gjør alt i alle og du har ingenting med det å gjøre. Og hvis Gud har kalt deg, da ringer Guds kjærlighet i ditt hjerte.

Og alle som Han har kalt, vil komme til Ham, og ingen av dem skal gå fortapt. Gud lovet det. Han sa: "Ingen av dem skal fortapes. Alle dem som Faderen har gitt

Meg, skal komme til Meg; og ingen er fortlapt uten Judas Iskariot forat Skriftene skulle oppfylles. Og Jeg vil reise dem opp på den siste dag."

Du sa for en stund siden at du var en kristen (side 3), - hva var det som gjorde deg til en kristen?

Fordi, før verden ble grunnlagt, kalte Gud deg til å være en kristen; da ble du det. Så ble du frelst, du ble fylt med den Hellige Ånd og du fikk Evig Liv. Hvorfor gav Han deg den Hellige Ånd? Som et segl på din tro. Du hadde tro først.

Dere vil si: "Du nevnte Billy Graham og dem for en stund siden, om at de lar folk løfte opp en hånd hvis de vil motta Kristus som deres personlige Frelser. Er dette riktig?"

Ja, visst; dette er i orden. Det er fint, men det er bare begynnelsen. Men når du virkelig tror det og virkelig har mottatt det i ditt hjerte og du er blitt undervist riktig, da vil den Hellige Ånd komme som en omskjærelse; det som Han gav Abraham som en stadfestelse på hans tro.

Folk sier: "La oss ha et 'Vente-møte'. Pris skje Gud, la oss vente på den Hellige Ånd."

Noe slikt fins ikke. 'Å bli' (i byen, Luk. 24,49) betyr ikke 'å be', men det betyr 'å vente'. Jesus sa: "Vent i Jerusalem til løftet er gitt til dere" (Ap.gj. 2,38-39). Jeg vet ikke hva de gjorde. De ba vel kanskje. Jeg vet ikke. Men de behøvde aldri å vente etter den tid. "Mens Peter ennå talte disse ord, falt den Hellige Ånd på alle dem som hørte ordet" (Ap.gj. 10,44). "... og da Paulus la hendene på dem, kom den Hellige Ånd over dem" (Ap.gj. 19,6). Stemmer det? De behøvde ikke å vente. Den Hellige Ånd var der og gav dem dåpen i den Hellige Ånd som en stadfestelse på deres tro. Og Gud gav Abraham omskjærelsen som en stafestelse på hans tro. Hva var det? Hva er den Hellige Ånd? Kan noen si meg hvorfor den Hellige Ånd blir gitt? Den er et tegn. Stemmer det? Hva var omskjærelsen? Et tegn. Gud gav omskjærelsen som et tegn på at Han hadde akseptert Abraham. Og hvis du sier: "Jeg tror på Gud; jeg tror på Jesus Kristus", da gir Gud deg den Hellige Ånds dåp som et tegn på at Han har akseptert din tro. Halleluja!

Da er du forseglet i Guds Rike; ikke bare til den neste vekkelse, men til forløsningens dag. Efes. 4,30 sier: "og gjør ikke Guds Hellige Ånd sorg, han som I har fått til innsegl til forløsningens dag!"

La oss nå fort slå opp i 1.Mos.45 noen minutter. Jeg ønsker å ta fram noe vidunderlig, ganske kort, og bringe Israels barn til det sted hvor vi kan ta dem igjen i morgen kveld og fortsette. Jeg beklager at det blir litt sent i kveld, men jeg måtte komme fram til begynnelsen her først.

Abraham fikk løftet. Deretter kom Isak. Dere vet om ofringene. Jeg har nå forsøkt å vise dere at utvelgelsen av Menigheten på den tid var av Gud, på samme måten som det er i dag. Han kalte Abraham gjennom utvelgelse. Og Han kaller Menigheten gjennom utvelgelse. Han gav Abraham løftet. Abraham trodde det. Og Han kaller Menigheten i dag.

Tror du på Jesus Kristus? - Det første du gjorde da var: Å tro.

Gud gav Abraham og hans barn, hans ætt, omskjærelsen som et tegn. Så gir Han deg den Hellige Ånd som et tegn i dag. Hva betyr den Hellige Ånd for et menneske når Den kommer i dag? Det er for omskjærelsen. Sa ikke Stefanus i Ap.gj. 7,51: "I hårde halser og uomskårne på hjerte og ører! I står alltid den Hellige Ånd imot, som eders fedre, således også I"? Da er den Hellige Ånd en omskjærelse. Hva skjer gjennom omskjærelsen? Den skjærer vekk all overflødig kjøtt: alle de tingene som er av verden. Den omskjærer deg bort fra de verdslige tingene: kjærlighet til verden, kjødets lyst og storaktighet i levnet (1.Joh. 2,16). Det blir skåret bort fra deg. Du har ingenting med det å gjøre; Han gjør det selv og fører deg inn i et kjærlighetsforhold til Jesus Kristus med en udødelig kjærlighet. "Ingenting skal kunne skille dere fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus", sa Paulus, "hverken fare, trengsler, fangenskap eller hva som helst, hverken det som nu er eller det som kommer skal, kan skille oss fra Guds kjærlighet i Kristus Jesus" (Rom. 8,35-39). Han har kalt deg, omskåret deg, ført deg inn i Ham og forutbestemt ditt Evige Mål.

Hvis ikke dette kan få kristne til å juble, da vet ikke jeg hva som kan få dem til det. Hvis ikke dette kan vekke et menneske som er i Kristus, da vet jeg ikke hva som kan vekke ham; da tror jeg han er "to ganger død, oprykket med rot" (Jud. 12). Tror ikke dere det?

Han kalte og brakte fram Sin Ætt. Den kom gjennom Abraham, deretter gjennom Isak, deretter gjennom Jakob, og så fra Jakob gjennom Josef.

Utvelgelsen var ved Abraham. - Vi vil engang senere gå videre inn på det når vi har tid, men ikke nå. Utvelgelsen er ved Abraham.

Hvis dere har lagt merke til det, så var det bare disse fire patriarkene, og da hørte det opp - da ble det brudd (på ættelinjen). Det gikk over i de tolv patriarker, og stammene gikk hver til sin kant. Stemmer det? Det trådte aldri fram mer til det kom ved En, Abrahams Ætt; da kom det inn i Mennesket som var Kristus, som ble forherlighet her på jorden og løftet opp til Gud. Så kom den Hellige Ånd tilbake og spredtes over alle nasjoner for å fylle jorden med kunnskap om Herren, så høyt som himlene - å, det er den Hellige Ånd i dag.

Legg nå merke til dette: (1) Utvelgelsen ved Abraham; (2) Rettferdigjørelsen ved Isak; (3) Nåde ved Jakob; (4) og fullkommenhet ved Josef. Det fins ikke en eneste ting skrevet imot Josef. Det er (et bilde på) fullkommenhet. Det var tre stadier i Israels jordiske pilegrimstid, mens den fjerde begynte da de gikk inn i det lovede land - som var (et bilde på) Tusenårsriket.

Så har Hedningemenigheten tre stadier. I denne uke, om Gud vil, kan jeg vise det ut fra Bibelen at vi befinner oss i det tredje stadium og vi er i ferd med å gå inn i Tusenårsriket i 'Josefs' tid.

Legg bare merke til hvordan alt blomstret i Josef sin tid. Hvordan? Han var en "fullkommen" mann. Han var elsket av sin far og hatet av sine brødre. Se her: - jeg må skynde meg nå, gi meg deres udelte oppmerksomhet - Elsket av Sin Far, hatet av Sin bror; slik var det med Herren Jesus. Legg merke til hvordan Jesu gjerninger blir fremvist ved enhver karakter. Se på Josef, den "fullkomne".

Å, vi kunne bruke flere uker bare om ham. Se, han var hatet av sine brødre og elsket av sin far. Hvorfor? Han var en åndelig mann. Han så syner; han kunne utlegge drømmer. Han var åndelig. Men hans brødre sa: "Tull! Ha deg vekk."

Se på kirkene i dag. Legg merke til den åndelige side; Herren Jesus i Sin menighet i dag: Han blir hatet av alle dens barn. Det stemmer nøyaktig. De har moro av det og kaller Ham overalt for fanatiker. Men det må være slik. 'Her' er motbildet, og 'her' er skyggen av det.

Du vil si: "Vel, broder Branham, hvis jeg mottar den Hellige Ånd, kommer de alle til å le av meg."

Vel, hvis det ikke er slik, da har du heller ikke mottatt Den. Verden vil hate deg. Jesus sa: "... har de kalt husbonden Be'elsebul, hvor meget mer da hans husfolk!" (Matt. 10,25).

Hans far ... Vi kan ikke forlate dette (emnet) ennå. Hans far gav ham (Josef) en kappe med mange farger.

Legg merke til denne kappen uten søm (Joh. 19,23) - som representerte den Hellige Ånd - som dekket legemet Hans.

I dag er den Hellige Ånd Kappen med mange farger som dekker Menigheten. Det er syv farger i regnbuen. Og de syv fullkomne farger er alle fargene vi har. Og disse farger blandet sammen danner regnbuen. Og en regnbue i Bibelen betyr en pakt. Gud gjorde Sin pakt med Noah, at det ikke skulle være ved vann, men ved ild neste gang. Han gav ham regnbuens tegn, og det har vi fremdeles. Hvis dere vil slå opp i Åpenb.1, - om jeg bare hadde tid til å ta de andre Skriftstedene. Johannes så Ham lik en menneskesønn, midt imellom de syv gulllysestakene, som er (bildet på) de Syv Menighetstider. Og vi (kirken) begynte i Efesus (menighetstid), og vi kom til avslutningen i Laodikea (menighetstid), den lunkne kirketidsalderen som vi nå befinner oss i: "som har gudfryktighets skinn, men forneker dens kraft" (2.Tim. 3,5). De går til kirken og får folk til å komme inn og si at de har mottatt Kristus og likeså får dem til å skrive seg inn i kirkeboken.

Men så forneker de dåpen i den Hellige Ånd og Dens kraft, mirakler, under og tegn, og driver gjøn med det. Laodikeamenighet-tidsalderen, som er spyttet ut av Guds munn, mens de Utvalgte blir tatt opp.

Å, halleluja! Å, det er noe som inntar min sjel når jeg tenker på det, venner! Å, (tenk på) tilstanden som verden befinner seg i i dag.

Og der sto Han. Og Han var å se til liksom jaspis og sarderstein. Hva var jaspis? Det var Rubens sten. Hva var sarder? Det var Benjamins sten; den første og den siste (av Jakobs 12 sønner), Han var å se til som den første og den siste. Og der var en regnbue over Hans hode (Åpenb. 10,1), og over de syv gull lysestakene. En regnbue, en pakt som Gud har gjort ved Abraham, Isak, Kristus, og ved Menigheten i den Hellige Ånd. 'Kappen' med de syv farger som var på Josef, som var på Jesus, er på Menigheten i dag. Fullkommengjort! En Drakt skjulte Legemet! Og Menigheten, det er ikke dere, men det er den Hellige Ånd som har skjult dere under Blodet, Guds Pakt som var forutbestemt før jorden ble grunnfestet. Halleluja! - Jeg måtte få slippe det ut! Det var som jeg kunne sprenges! Dere tenker kanskje at jeg er gal; hvis jeg er det, la meg da bare være det, for jeg er lykkelig! La meg si dere noe; å, hvordan skulle jeg greie ikke å være glad mens jeg vet det jeg vet? Jeg prøver å gi det til folket, for dette vil gjøre enhver glad!

Josef var et bilde på Ham. Den kappen som faren hadde gitt ham - Halleluja! Dere husker vel da Jesus var blitt døpt, " ... steg han straks op av vannet, og se, himmelen åpnet sig for ham og han så Guds Ånd fare ned som en due og komme over ham. Og se, det kom en røst fra himmelen, som sa: Dette er min Sønn, den elskede, i hvem jeg har velbehag." Til da hadde Han enda ikke gjort noe mirakel. Så gikk Han direkte ut i ørkenen for å bli fristet, og deretter helbredet Han de syke og Guds Kraft (var med Ham).

Dette er (et bilde på) Menigheten! Når den er døpt, er den kledd med den Hellige Ånd, med Kraft!

For et fenomen det var med Sara; hennes morsliv var dødt før Isak kom. Gud lot det bare fortsette slik.

Hun var 60 (65) år da hun fikk løftet, og hun var nitti år gammel før sæden ble unnfanget i henne. Fullkomment, absolutt fenomenalt!

Og det menneske som er blitt født på ny, er et fenomen. Halleluja! Det ligger ikke i det å rekke opp din hånd på 'denne' måten, men det er en Guds gave. Et fenomen! Du er født på ny og tatt ut av denne verden, innenfor rammen av sansene (Kol. 2,20). Hvorfor? Fordi du fortjente det? - Fordi Gud lovet det, forat løftet kunne stå fast i overensstemmelse med utvelgelsen.

Josef ble solgt av sine brødre for nesten tretti sølvpenger. Så ble Josef forrådt av den jødiske menighet.

Hva er det som foregår i dag i denne (hedninge-) kirken? Et forræderi. De holder på å skaffe seg dokumenter, de vil prøve å ... Vel, hold dette i tankene: de kommer til å opprette et kirkenes forbund. Kristi kirker i Amerika har allerede sluttet seg sammen, og de kommer til å stride mot kommunismen, og de vil slutte seg til katolisismen; da vil den protestantiske kirke gå sammen med den katolske kirke. Og de ukonfesjonelle gruppene som står for Sannheten og som har fjernet seg fra deres (katolikkenes o.s.v.) dogme, kommer til å bli forfulgt. Dyrets merke (kontra) Guds Segl; avgjørelsens time kommer snart. Og, broder, hvis Dette (Ordet) da ikke er her inne (i hjertet), da kommer du til å bli forført like så sikkert som verden er til, fordi det kommer til å se så fint ut. De vil da si: "Hvis kommunismen gjorde ... (uklart på lydbåndet) ... la oss da slutte en overenskomst og forene alle kristne og føre kristendommen inn i verden igjen." Dette vil da se så godt ut at folk kommer til å hoppe rett i det. De vil bringe kirkene inn i et forbund, og så vil de prøve å gjøre kristendommen til én enhet.

Og Bibelen sier i Åpenbaringsens Bok at de vil bruke hele dets (dyrets) makt, og alt, og at de kommer til å gjøre et bilde til dyret og bruke hele dyrets makt. Dette er sikkert. Jeg skulle ønske at vi hadde tid til å ta med Åpenbaringen her, for å se hvor vi befinner oss; men vi har ikke tid til det.

Vi er ved tidsalderens avslutning.

De solgte Josef for tretti sølvpenger (tyve sekel). De hadde kastet ham ned i en brønn og ville la ham dø der. Men så ble han tatt opp igjen og solgt. Og da han var i fangenskapet (hos Faraos), var der to andre, en baker og en munnskjenk. Den ene var fortapt, mens den andre ble reddet, i overensstemmelse med Josefs tyding av drømmene de hadde.

Det var på samme måten da Jesus hang på korset; da hang det en røver på hver side av Ham. Den ene gikk fortapt, mens den andre ble frelst.

Senere ble Josef ført fram for Faraos for å tyde drømmene for ham; deretter ble han Faraos høyre hånd, og ingen kunne komme fram for Faraos uten først å snakke med Josef.

Et fullkomment bilde på Jesus, som sitter ved Guds høyre hånd; ingen kan komme til Gud uten gjennom Kristus. Et nøyaktig bilde. Og her er en annen ting. Hedningefolket er den Utvalgte Sæden ifølge Løftet. Og det ble gitt Josef en hedensk brud. Han var blitt forkastet av sine brødre, og han tok seg ut en hedensk brud. Faraos gav ham datteren av presten i On til brud. Han ekte en hedensk kvinne som gav ham Manasse og Efra'im, som var arvinger til riket og delaktig i løftet til patriarkene.

Legg nå merke til hvor nøyaktig det er et forbilde på Jesus, som ble forkastet av jødene; Han sendte den Hellige Ånd tilbake, og de lo av dem (disiplene), og holdt narr av dem og sa: "De er fulle av ny vin!" Jesus sa (engang): "Om dere spotter Meg, vil det nok bli tilgitt, men hvis dere sier ett ord imot den Hellige Ånd, blir det aldri tilgitt dere" (Matt. 12,31). Og disse jøder kom løpende og sa: "Vel, disse mennesker er fulle av ny vin, ha! ha!", og så drev de gjøn med dem.

Ikke mer enn tretti år senere beleiret Titus murene (rundt Jerusalem), og de (jødene) åt sine egne barn p.g.a. hungersnøden. Titus massakrerte jødene og brente templet i samsvar med Guds Ord. Det blir ikke gjenoppbygget før hedningenes tid er til ende. - Jeg holder på å forberede meg på å reise til Jerusalem om noen uker, til klagemuren og de gamle ruinene.

Så ble de da spredt over hele jorden, fordi Gud hadde sagt at de ville bli det. Det var Romerne som kom og gjorde det. Tenk for en forbannelse det er å avvise den Hellige Ånd! Den Hellige Ånd ble utgydt, og de avviste Den. Og da jødene avviste Den, mottok hedningene Den; dette var et bilde på Bruden. Han sa at Han ville kalle et folk av hedningene for Sitt navn (Ap.gj.15,14). Den unge damen der borte hette Broy før, men nå er hun en Branham; hun er min kone. Og Jesu Kristi Brud kommer til å bli Fru Jesus Kristus - Halleluja! - døpt i Hans Ånd, i Hans navn, fylt med Hans kraft, kledd i Hans rettferdighet. Halleluja! Der er hun! Legg merke til at dette var Hedninge-bruden.

Vi skal nå lese resten før vi avslutter. Her kommer den sørgeligste historie dere noen gang har sett i endetiden, som vi nå befinner oss i, når Bruden allerede er utvalgt og kalt ut. Det hele er nesten avsluttet. Hør hva som står her i det 45. kapitlet; dette sikter til avslutningen av jødernes tidsalder.

"Da kunne ikke Josef lenger legge bånd på sig for alle dem som stod hos ham; han ropte: La hver mann gå ut fra mig! Og det var ingen til stede da Josef gav sig til kjenne for sine brødre." - De som hadde avvist ham.

Bare et øyeblikk, før vi forlater (dette emnet). Etter at Josef hadde vært der i alle disse årene, ble det hungersnød i hjemlandet hans. Gud var begynt å arbeide. Stakkars lille Josef var nå blitt Faraos høyre hånd! Og her kom hans brødre, som hadde solgt ham. I et syn hadde han jo sett dem komme og bøye seg ned foran ham, men de kalte ham bare for en drømmer og en som var synsk, (da han fortalte det til dem), og så prøvde de å ta livet av ham.

I lignelsen om husbonden som sendte først sine tjenere og deretter sin sønn, som ble drept, sa Jesus til jødene hva de var og hva de hadde gjort, og forutsa hva som kom til å skje. Og - "Når nu vingårdens herre kommer, hva skal han da gjøre med disse vingårdsmenn?" - (Matt. 21,33-43).

Slik som Josef står her, er han et fullkomment bilde på det som skjer ved endetiden, når jødene i de siste dager vender tilbake og igjen blir frelst og skal gå inn i Tusenårsriket.

De (brødrene) stod der og så på ham. Dere vet hvordan Josef var kommet til Egypt, og hvorfor Israel (Jakob) sendte sine barn dit. De hadde lite korn og holdt på å sulte ihjel. Josef hadde tydet kongens drøm, og nå hadde han dynget opp korn slik at Egypt var det eneste sted på jorden hvor det fantes mat.

Et perfekt bilde på Menigheten av i dag. Det eneste sted hvor det utdeles Åndelig Føde, er i Jesu Kristi Rike!

Du kan ta en eller annen gammel kirkebekjennelse og si fram noen 'apostoliske trosbekjennelser', eller hva du vil. Men, broder, Ånden er i den levende Guds gjenfødte Menighet. Det er det eneste sted hvor det fins Føde. Og jødene kommer til å erkjenne det en av disse dager, og de vil komme (til Jesus Kristus).

Legg merke til hvordan han oppførte seg da han kom og så Benjamin (1.Mos. 43,25-28). Han kjente jo til alt, også at moren døde da Benjamin ble født.

Nå så han på sine brødre, men de visste ikke hvem han var; de trodde at han var en mektig fyrste, og de var redde. Han hadde spurt: "Hvem er dere?" De sa: "Vi er sønner av én mann, kalt Jakob, han er gammel og heter Israel nå, som er Herrens velsignede", og så videre. Så fikk Josef høre at hans kjære, gamle far fremdeles var i live; og etter at han hadde lukket dørene gjorde han seg kjent for dem. Hjertet hans - se på Guds kjærlighet - brente fremdeles. Og der sto disse jødene, stakkars folk, som holdt på å dø av sult. Deres far hadde sagt: "Dere får dra til Egypt og hente litt mer korn, ellers kommer vi til å dø av sult." Og Josef gjorde som om han ville holde Benjamin tilbake som et bevis. Og dere vet hvordan det var, hvordan Juda gikk fram (og ba om å få bli igjen i Benjamins sted). Når Josef så på Benjamin, kunne han ikke holde seg lenger. Han fikk alle (egypterne) til å gå ut og så reiste han seg og sa: "Jeg er Josef, deres bror!"

En av hans brødre (Juda) hadde nettopp fortalt ham om at de hadde en bror til, som var blitt drept av ville dyr. Og her stod han (Juda) ansikt til ansikt med sin bror!

Da fikk han dem alle til å gå ut (egypterne) og så gav han seg til kjenne for sine brødre: "Jeg er Josef, deres bror!" Da ble de forferdet, disse patriarkene. De var redde. Han sa: "Frykt ikke." Han gråt så høyt at det kunne høres over i Faraos palass; egypterne hørte ham gråte. Han slo sine armer omkring unge Benjamin, tok omkring ham og kysset ham. Han falt om halsen på ham og gråt, og sa: "Sier dere at min gamle far fremdeles er i live der i Kanaan?"

For en følelse. En slik kjærlighet fra Gud som ble øst ut!

"Min far lever fremdeles, og jeg skal sende ham mer korn - Å!", og så gråt han høyt.

Jeg undres på hvordan det kommer til å bli, den dagen da vår Herre Jesus skal bryte gjennom den østlige horisont og vende tilbake til jorden! Halleluja!

Der stod denne mektige fyrsten sammen med patriarkene og ropte og gråt! Han sa: "Vær ikke bekymret, det var Gud som sendte meg hit." - Ser dere hva den Hellige Ånd, den guddommelige kjærlighet, gjør? Han sa: "Gud sendte meg hit. Sørg ikke over at dere gjorde det. Gud sendte meg hit for å holde dere i live i disse tider."

Og hva annet sendte Gud Ham for enn for å gi Liv? Hva annet er den Hellige Ånd her for i kveld enn for å gi Liv? Han ble forkastet av jødene, og så ble Han sendt til hedningene, for å gi dem Liv. Har du det i kveld, min venn?

Så sa han: "Lever min far ennå?" Da sendte han vogner og okser osv. med dem. Da gamle, blinde Israel, denne gamle profeten, hørte at Josef var i live, gråt han og sa: "Å, lovet være Gud! Jeg skal se min sønn ennå en gang og føle på ham!"

De brakte ham dit (til Gosen), og der møtte han Josef. Sine svake, gamle hender strakte han ut 'slik' og kjente på Josefs ansikt.

Så knelte de ned og begynte å gråte. Far og sønn tok omkring hverandre. Å!

Jeg tenker i kveld på den fortapte sønn, som er borte fra Gud, ute i synd, som spiser av grisebinger og som flakker omkring i verden. Hvis du har kastet bort din eiendom og ditt liv i et ryggesløst levnet gjennom årene, min broder, hvorfor ikke nå vende hjertet ditt til Faderen? Hvis du har gjort det som er galt, hvorfor går du Ham ikke i møte på veien og slår dine armer omkring Ham?

Kanskje vil du si: "Mener du at Gud fremdeles elsker meg, broder Branham?"

Han ser etter deg i kveld. Han holder et øye med deg. Den Hellige Ånd er her for å gi Liv; for å holde på deg, for å gi deg velsignelsen, for å 'plukke' deg ut. Og hvis du er utkåret i Gud, da kom du hit i kveld med et formål.

Du sier kanskje: "Broder Branham, kan jeg regne meg selv med i dette?"

Hvorfor kom du til kirken i kveld? Hva fikk deg til å komme? Tror du at djevelen ville ha dradd deg med til kirken? Nei! Djevelen ville ha dradd deg bort fra den. Gud har kalt. Det er Faderen som kaller deg i kveld. Det fins en plass for deg i Gud, og Han har kalt, og kalt, og kalt. Hvis du ikke inntar denne plassen... Det er beregnet en plass for hver, og Gud forutbestemte en plass 'der borte'. Hvis du ikke tar denne plassen, vil en annen ta den i ditt sted. Så, hvis du ennå ikke har inntatt din plass, må Gud da gi at du vil gjøre det i kveld.

De ble boende i Egypt i mange år. I morgen kveld skal vi følge dem ut under offerlammet og videre, så langt som til Jordan-floden, og så over floden inn i ørkenen.

Må Herren velsigne enhver av dere. Det har vært hårdt i kveld, og det tok mye tid. Det jeg gjorde var å skrape og å dra i omtrent halvannen time, eller mer, og gikk gjennom Skriften - det var hårdt. Men, broder, søster, kan du i kveld se klart at det dreier seg om en Guds utvelgelse?

Hvor mange tror på Guds utvelgelse? Hvor mange tror at det er Gud som utkårer deg og kaller deg; at Han er Den som gjør det? Er dere glade nå? Tror dere? Tror du i kveld at du står fast, og (også) i morgen, at du kan si: "Satan, du har skubbet meg rundt, du har gjort 'slik' og 'slik'. Men i mitt hjerte banket det hele tiden Noe som dro meg til Gud. Nå er jeg klar over kallet. Jeg kan aldri bli tilfredsstillet 'der ute' (i verden). Der kan jeg aldri føle meg til rette, fordi Gud har kalt meg. Så nå vil jeg begynne å kaste alle de tingene (av verden) bort, og komme til min Himmelske Far. Jeg vil leve med Ham."?

Hvor mange her ønsker å si: "Broder Bill, fra i kveld av overgir jeg meg selv til Gud, og lover at jeg vil tjene Ham. Jeg vet at vi er ved veis ende, og jeg vet at vi ikke har så mye tid igjen. Men ved Guds nåde vil jeg foreta en real utrensning, og jeg vil tjene Gud."? Vil du rekke opp din hånd? Gud velsigne dere i hjertet.

Hvor mange føler det slik at dere ønsker å si: "Broder Bill, jeg har det ikke helt klart for meg enda. Vil du be for meg at Gud må ha meg der på den dagen; at Gud ennå en gang vil gi meg et kall i mitt hjerte? Jeg vil komme hvis Han bare vil kalle på meg en gang til. Da vil jeg komme."? Vil du rekke opp din hånd? Er du såpass mye interessert i det i kveld? ... Gud velsigne den damen derborte. Gud velsigne deg. Er det enda noen som vil si ... Gud velsigne deg, ... (o.s.v.).

Er det noen som vil si: "Broder Branham, jeg er ikke det jeg burde være i kveld. Jeg vet at jeg ikke er det. Jeg har gjort min Herre sorg. Men det har alltid vært noe i mitt hjerte som sa meg at jeg burde være en kristen. Og jeg ønsker å tjene Gud."? Er denne personen, som ikke har gjort denne begynnelsen ennå, her i kveld? Men du må være ærlig nå - mens vi avslutter - hvis du vet at det i ditt liv har vært noe som sa deg at du skulle tjene Gud. Du har merket det i lang tid, og du har ikke gjort en begynnelse med det enda. Men noe har fortalt deg det.

Jeg er ikke av dem som går ned (i lokalet) og drar deg opp hit. Nei, nei.

Hvis den Hellige Ånd ikke gjør det gjennom forkynnelsen av Ordet, vil det ikke kunne hjelpe meg; du må selv gjøre valget.

Men, vil du være ærlig og si: "Broder Bill, det har vært noe i meg i årevis - eller til tider, eller hvordan det nå er - som har kalt på meg og sagt meg at jeg burde vende om til Gud. Jeg har bare ikke gjort det ennå. Be for meg, broder Bill, at jeg må være såpass mann - eller kvinne, at jeg gjør det?" Vil du rekke opp din hånd? Overalt her i lokalet - de som føler at Gud har (kalt på dere) ... Gud velsigne dere.

Er der ennå noen som vil si: "Noe har kalt på mit hjerte, og jeg har fremdeles ikke gitt meg over." Bare rekk opp din hånd og si: "Det er meg. Jeg er fremdeles ikke blitt en kristen, men jeg ønsker å bli det. Jeg ønsker det, og jeg vil ha deg til å be for meg at Gud ikke må avvise meg før jeg tar min bestemmelse." Vil du gjøre det? Rekk opp din hånd ... Gud velsigne deg, det er veldig fint. Noen flere som vil rekke opp en hånd: "Jeg vil ha deg til å be for meg, broder Bill, at jeg ikke må avvise Gud" ... Gud velsigne dere. Det er fint. Fins det fremdeles noen; er det noen andre her ... Vær ærlig.

Se her: Hva om legen må komme til ditt hus før daggry, og så tar din puls, går et skritt tilbake og sier: "Nei, han kan aldri komme seg opp mer. Han er ferdig"? Å, hvor du da ville ønske at du hadde rakt opp denne hånden!

Det kan ha sin betydning å si: "Be for meg, broder." Jeg vet ikke hvem du er, hvis du ikke lar meg vite det. Menigheten her vet ikke hvem du er. Men hvis du vil rekke opp din hånd, vil Gud anerkjenne det. Det frelser deg ikke, nei, men det vil gi deg en start; det kan gi deg en slik begynnelse at du kanskje gir ditt hjerte til Kristus før denne møteserien er forbi.

Det har vært skarpt (forkynnelsen) i kveld. Vi skal prøve å komme dypere inn i selve Ordet når vi fortsetter (møtene).

Fins det ennå en? Fem har rekt opp en hånd.

Er der noen ellers? Kunne jeg få seks eller syv? Men du må være ærlig. Gud velsigne deg, unge dame. Jeg vet at det fremdeles befinner seg en person her inne som skulle ha rekt opp en hånd. Du kan bare rekke opp din hånd og si: "Broder Bill, be for meg". Jeg kommer ikke til å gå dit du sitter, men jeg skal be for deg akkurat her. Si bare: "Husk på meg nå, jeg er ikke noen kristen, men jeg har alltid følt på meg at jeg skulle være det. Men jeg vet nå at jeg ikke er noen kristen." Fins det enda noen, rekk da opp din hånd. Jeg skal straks avslutte.

Gå til pianoet, Teddy, hvis du vil.

Er det da noen som vil si: "Broder Bill, husk på meg, at jeg må få komme nærmere Gud. Jeg ønsker ikke å leve et halvt liv og være i denne lunkne tilstand. Jeg ønsker virkelig at mitt hjerte må bli brennende. Be for meg." ... Gud velsigne deg; Gud velsigne deg, og deg, (o.s.v.). Det er fint. Det er bra. Gud velsigne dere. Jeg ser hendene som rekkes opp.

Gud vil høre min bønn om å åpne den blindes øyne, åpne den døves ører, og reise opp de som er krøplinger - kongressmedlemmer, konger og monarker (har fått erfare det). Jeg våger å si av hjertet at det er sant og at jeg vet at omkring ti millioner mennesker har hørt Budskapet; ti million mennesker av alle nasjonaliteter. Jeg har stått og talt for ti eller femten forskjellige nasjonaliteter på en gang; det måtte gå gjennom ti eller femten tolker før man kunne si neste setning. Og jeg har sett så mange som trettitusen komme til Kristus; trettitusen som omvendte seg på en gang. Durban, Sør-Afrika.

Og nå drar jeg til et møte hvor det skal være trehundretusen mennesker. Jeg sier dette av mitt hjerte: Har dere noen gang hørt meg forutsi noe i Herrens navn uten at det ble nøyaktig slik? Bare spør hvor enn du vil, overalt i verden. Og se på de hundrevis av tingene som Han hadde sagt (og som skjedde). Sannelig, jeg vet hva jeg snakker om. Ikke for min del, men Kristus som bor 'her inne'.

Og jeg sier dere sannheten, venner, hvis dere dør uten å være født på ny, da er dere fortapt.

Jesus sa: "Uten at nogen blir født av vann og Ånd, kan han ikke komme inn i Guds rike" (Joh. 3,5). Uansett hvor god du var, hvor mye du hadde innbetalt, hva slags menighet du tilhørte, hvor du hadde stått tilsluttet, hva din sosiale stilling var, hva din mor eller far eller din pastor var. "Uten at nogen blir født på ny, kan han ikke se Guds rike" (Joh. 3,3).

Vi snakket en dag om korn som blir krysset. En sort hadde vokst på marken. Og en annen sort ikke; men den andre sorten så ut som ekte korn, og det inneholdt like mye kalsium og alt som det som hadde vokst opp på marken. De tok en håndfull av hver sort og plantet det. De så alle likedan ut og hadde de samme bestanddelene, men bare den ekte sorten kom opp. Hvorfor? Fordi de hadde livskimen i seg.

Det fins menn og kvinner her i kveld, og over hele verden, som går til sine kirker, som er kirkemedlemmer, som bekjenner seg som kristne, men som ikke har Livskimen i seg. De kan ikke 'komme opp'. Det fins ingen mulighet for dem å bli med i oppstandelsen.

La deg ikke bedra, min venn. Prøv deg selv, om du holder vekten. Det er opp til deg selv. Det er din egen avgjørelse.

Må Herren velsigne dere mens vi bøyer våre hoder:

Fader, det som jeg har påtatt meg i kveld - jeg måtte si skarpe, hårde ting; jeg måtte skjære kraftig, men Du har sagt at Evangeliet er skarpere enn noe tveegget sverd, som trenger igjennom inntil marginen, og som dømmer hjertets tanker (Hebr. 4,12). Gud, gi at vi aldri må godta noe mindre enn det. Og vi takker Deg for valget; vi takker Deg for at Du har kalt oss. Den Hellige Ånd har bevart våre hjerter alle disse årene. Vi takker Deg så mye for det. For en grenseløs nåde, når vi tenker på at vi en gang kom opp av syndens rennesteiner, og hvor god Du har vært mot oss. Du elsker disse menn og kvinner som er her i verden nå. Vi vet at solen går bare noen runder til og så er det for sent. En av disse dager kommer det til å bli for sent. Da kommer de til å bli avhugget, i hast; da fins det ingen bote-middel lenger, ingen nåde.

Du har sagt: "Så vil også jeg le når ulykken rammer eder" (Ordspr. 1,26).

Vi tenker på at de hylende vinder kommer til å blåse over denne gamle jorden en av disse dagene, når en atom-bombe har blåst den opp og den da svever der i solens sfære, og hylende vinder blåser hen over den - femhundre år fra nå av. Kanskje er der gravstener skjult under sanden med våre navn på; de ligger i vindhvirvlene, og den brennende, hete solen. Men hvor er da vår fattige sjel?

Gud, må noen bestemme seg i kveld for det Evige Målet. Gi det, Herre, at hver synder her inne, disse menn og kvinner, unge kvinner o.s.v., som rakte opp en hånd og tilkjennegav at de var syndere, og at de ønsket å bli bedt for - å, Gud, må den Hellige Ånd gi det akkurat nå. Og må de motta Jesus Kristus som sin Frelser og bli fylt med den Hellige Ånd.

Gi, Herre, at disse frafalne, og disse som er blitt kald og er kommet bort fra Deg, må de skynde seg i kveld, som noen små barn som holder på å sulte i hjel, til Guds Bord, og si: "Jeg ønsker å få mat." Og må Du da gjøre det, Herre.

Og takk for disse kjære Guds hellige, som løftet opp sine hender og gjennom tårer og bønn fortsetter, og som har vært trofast til nå.

Velsign disse ord i kveld, Herre, selvom det har gått fra den ene enden til den andre enden i Bibelen og alt ble misformet; men Du kan muligens legge det til rette i deres sinn. Det har vært noe nytt for meg, å prøve dette for første gangen på syv år, Herre. Men jeg ber nå at Du vil lede oss alle tilbake i morgen kveld, enda flere, og må den Hellige Ånd være her da. Og må de mange som tok en avgjørelse i kveld og som ble frelst, komme tilbake i morgen kveld, glade og lykkelige - gi det, Herre. Må de gjøre som Josef, da han falt om sin fars hals og kysset ham og, å, må de si: "Takk, Herre, for at Du frelste meg."

Gi det, Herre. Må det kunne skje noe nå. Og vi ber også om denne velsignelsen når Du nå lar oss få gå fra dette møte, at vi aldri må gå bort fra Deg, fra Ditt nærvær.

Må vi komme lykkelig og glade tilbake i morgen kveld, og bære inn kostelige kornbånd (Salm. 126,5,6), for vi ber om det i Kristi navn. Amen.

Kristne venner, jeg beklager at jeg har holdt dere her hele denne tiden. Jeg beklager det virkelig. Jeg vil la dere gå klokken ni i morgen kveld, hvis mulig.

Jeg måtte tale litt strengt; jeg kunne ikke for det. Men dere elsker meg likevel, gjør dere ikke? Jeg elsker dere. Og dette var bare til deres beste. Skal vi nå reise oss - "Jesu navn, kjære navn":

Hvor du enn i verden vanker,
La det kjære Jesu navn
Alltid bo i dine tanker,
For det trøster i all savn!

Jeg skulle ønske at dere ville ta telefonen i morgen og få tak i en eller annen synder, og bringe ham hit. Kom, la oss stå sammen og ha en gammeldags vekkelse. Vi skal få skikk på oss på en eller to kvelder; så skal vi gå videre og ha en god tid. Bare gi hverandre hånden nå:

Jesu navn, kjære navn,
Jordens håp og himlens fryd!

Må Guds miskunnhet og den Hellige Ånds samfunn hvile over dere og bli over dere fra nå av og til vi møtes igjen, i Jesu navn. Amen.

Gud velsigne dere. Nå kan dere gå hjem i Guds kjærlighet og velsignelse. La nå alle som hører til i Tabernaklet veksle håndtrykk med disse (tilreisende) mennesker her. Vær sikker på at dere hilser på hver av dem, og ønsker dem tilbake. Må den Hellige Ånd gjøre det samme. Og bare gjør opp med hverandre; glem alle meningsforskjellene deres, og gjør alt greitt.

I det navn vi vil oss bøye,
Hylle Himlens Majestet;
Prise Kongen i det Høye,
Her og i all evighet.

===== 0 =====

Følgende taler er blitt oversatt til nå:

ISRAEL I EGYPT

HEBREERBREVET Kapitlene 1-7

HEBREERBREVET Spørsmål og svar Del 1,2 og 3

EN FULLSTENDIG UTFRIELSE

DEN FORKASTEDE KONGE

EFESERBREVET, EN PARALLELL TIL JOSVAS BOK

GUDS BARNs ÅPENBARELSE

BARNEKÅR

FORUTBESTEMT HEMMELIGHET OM HANS VILJE

GABRIELS ANVISNINGER TIL DANIEL

DEN SEKSFOLDIGE HENSIKT MED GABRIELS BESØK HOS DANIEL⁷

DANIELS SYTTIENDE UKE

NÅDENS BUDSKAP

DET STØRSTE FELTSLAGET SOM NOEN GANG BLE UTKJEMPET

DET TALTE ORD ER DEN OPPRINNELIGE SÆD Del 1 og 2

VISDOM KONTRA TRO

RESTAURASJONEN AV BRUDETREET

PAULUS, EN KRISTI FANGE

KRISTUS, GUDS ÅPENBARTE HEMMELIGHET

TEGNET

FORTVILELSE

DET FREMTIDIGE HJEM TIL DEN HIMMELSKE BRUDGOM OG DEN
JORDISKE BRUD

GUD BEVISER SITT ORD

FORANDRER GUD NOEN GANG MENING OM SITT ORD?

===== 0 =====

Overs. Anton Kern - Korr. Jan Rogne. Oversetterens an-
merkninger er ført i parentes.
Postboks 143 - 6270 BRATTVÅG. Tlf. (071) 15406